

שאלות ותשובות קודרונה

בלבבי משכן אבנה

הגלל הראשון
הגלל השני
הגלל השלישי

בלבבי משכן אבנה

השיעורים של הרב זמנים ב"קול הלשון"

073.295.1245 ישראל | 718.521.5231 USA

מהדורה ה': ז' כסלו תשפ"א

"הגל הראשון" - אדר - סיון תש"פ.....ב

"הגל השני" - תמוז - אלול תש"פ.....תט

"הגל השלישי" - תשרי - כסלו תשפ"א.....תר

"הגל הראשון" - אדר - סיון תש"פ

מגפת "הקורונה" - סיבתה ותיקונה

לכבוד הרב. בימים אלו ישנה מגפה בסין בשם "קורונה", וכפי הנראה היא מתפשט במהירות והורגת גויים רבים.

איך אנחנו כיהודים צריכים לראות זאת, האם לשמוח באבוד רשעים רינה, או שאנחנו צריכים להתחזק לפי שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל. ואם להתחזק, במה להתחזק?

תשובה:

כיוון שאין עיקרה להרוג עוברי עבירה בעיקר, אין שייך באבוד רשעים רינה. אלא כל פורענות שבאה לעולם לא באה אלא בשביל ישראל.

ובעבר כאשר היו מגפות התפשטותם הייתה קטנה יותר רק בכפר, עיר, או מדינה סמוכה. אולם עתה שכל העולם הפך לכפר קטן, הדבר מתפשט במהירות בכל העולם. וזו המגפה הראשונה החזקה ביותר מאז שהעולם כולו כפר קטן שכולם מעורבים זה בזה, וע"ז מקבלת מגפה זו פנים חדשות.

[קורונה פירושו כתר] בחינת כתר דקליפה. ושמה "קורונה", קור ו-הן. נפרדות, קור היפך חמימות. ואותיות ה"ן אין להם בן זוג כמ"ש חז"ל עה"פ "הן עם לבדד ישכון". והוא עומק הגילוי, שכח החיבור שמחבר את כל העולם, אינו חיבור של חמימות, אלא חיבור של קרירות, עמלק, "אשר קרר". כי עיקר החיבור עתה בעולם אינו פנים בפנים, אלא אחור באחור, ע"י שליחת הודעות וכו'. כי זהו מדרגת הדור, "חיבור של קור".

ושורש התיקון להתחבר לטובים ומזוככים לפי ערך כל אחד. וכן חיבור של חום. וזהו סוד משיח, אותיות יש-חם.

המשך השאלה הקודמת בענין הקורונה

אנחנו מודים לרב על שאלתינו בנושא הפורענות שבאה לעולם, זה ממש עזר לנו. ברצוננו לשאול שאלה על התשובה.

א. משמע מהתשובה שהחיסרון שיש לאדם חיבור של "קור" הוא חסרון יותר גדול מכאשר הוא עובר עבירה. ולכאורה הרי בחיצוניות הוא מקיים את התורה, ובפועל הוא לא עובר על איסורים ולאווין.

ב. האם על חיסרון של חיבור בקור ישנו חיוב מיתה?

ג. האם נכון לקשר את זאת לבית שני שהיה שם שנאת חנם, או לג' עבירות חמורות שהיה בבית ראשון, או שזה משהו חדש שנתחדש בדורנו בכפר הקטן?

ד. הרב כתב שיש ב' חלקים - א. להתחבר לטובים ולמזוככים. ב. חיבור של "קור". וא"כ מדוע התיקון לא יהיה רק ע"י חיבור של של "חום", וממילא יתוקן החיבור של "קור", ולמה צריך תיקון ע"י חברים מתוקנים?

תשובה:

נבהיר את שורשי הדברים בהרחבה מעט בס"ד.

א. הקב"ה ברא את עולמו עם פנימיות וחיצוניות, אור וכלי, נשמה וגוף.

החיבור הפנימי יש בו ב' מהלכים. א. חיבור עצמי של האדם לעצמו. וזהו בחינת אהבת עצמו, והוא "קר", כי חיבור של שני עצמים יש בו חום, אולם חיבור עצמי הוא קר. וזהו קור של קדושה, אהבת העצם. ולא אהבת אני של "אגו".

אולם, כאשר כח זה נופל לקליפה - זהו כוחו של עמלק "אשר קרך", קור של קלקול. ואזי הקשר עם בני אדם נעשה באופן של קרירות. ולהיפך כח החמימות הולך לחמימות לדבר עבירה, עריות וכדו'. ואף החיבור לעצמו נעשה ע"י חיצוניות - וזהו חום.

והנה הקור אינו עבירה בפועל, אלא שורש כל העבירות, כי הוא הכח המניע את המצוות, והגורם לכל העבירות. וכיסוד דברי רבותינו שהמידות הם השורש הפנימי למצוות ולתורה, מעין כך החמימות היא שורש לכל חיבור.

ב. חיבור לקור זהו גופא מיתה, דבקות בעצם מהות המיתה. כי החי חם, והמת קר.

ג. זהו דבר חדש. ונבהיר בהרחבה מעט בס"ד:

ג' עבירות חמורות הם השורשים של כל העבירות. אולם הם ג', אבל יש להם כח מאחד, והוא שנאת חנם, שממנו יונקים ג' העבירות.

אולם בדור זה, דור עקבתא דמשיחא, מתגלה השורש הפנימי של שנאת חנם, והוא "פרוד בעצם", עצם ה"עלמא דפרודא". משא"כ בבית שני נתגלה פרוד במקרה, שגם יכול להתאחד. בחינת חיה שבנפש. לעומת ג' עבירות שהם בחינת נפש רוח נשמה.

משא"כ בדור זה, פרוד זה הוא קליפה של זה לעומת זה, בקדושה הוא בחינת יחידה שבנפש, קור דקדושה כנ"ל, לבדו של קדושה. ובקלקול זהו קור של קלקול, בדידות.

מדרגה זו נקראת כתר דקדושה, לעומתו כתר דקלקול, "קורונה" - כתר דקליפה.

יש להבין מאוד, שעד שנת תשע"ט נותר אר"ך שנים לסוף העולם שהוא שית אלפי שנים. ומשנה זו נתקצר האר"ך, ונעשה זעיר, ולכך נגלה יותר ו"גבי דיליה", ונתעלם במדת מה מהלך של "מאריך אפיה". ולכך משנה זו כל העולם כמקרה, ובפרט בארץ ישראל, ולא יהיה השקט עד ביאת גואל בב"א.

ובשנות מנין הגויים, זהו שנת עשרים - עשרים [20-20], ונדע ש'עשרים' בגימטריא כתר. וזהו הגילוי השתא, כתר שבכתר, עשרים - עשרים.

ומצד כך נגלה מהלך של התבודדות בעולם, בקלקול בדידות, שלא יכנס איש לתוך ד' אמות של חבירו. כי דל"ת אמות הם מקומו מדין היחידה. וכן להסתגר בבית. ונדע שנפש עיקרה בכבד, רוח בלב, נשמה במח, חיה בבגדים, ויחידה בבית, ולכך יש להסתגר בבית.

והבן, שהקב"ה ביטל כל כח של חיבור של טומאה, בלויים, מסעדות, תרבות, טיולים, נסיעות לחו"ל, כל עלמא דשקרא שנותר בקיומו כל השנים האחרונות.

אולם, כמו שביציאת מצרים נותר ביציאתם "בעל צפון", שהוא שורש לכל העבודות זרות. כן השתא נותר עיקר שער הנ' דקליפה, נון דנו"ן - המדיה, האינטרנט, ועכשיו שבני אדם מסתגרים בבתים כל חיבורם על ידו. והוא הקליפה הקשה שעדיין לא נבקעה נון דנו"ן, כתר דכתר, והיא היא השולטת עתה כמעט ללא מיצרים.

וביטול קליפה זו ע"י הארת משיח הנמצאת עמנו כבר עכשיו, ומאירה אור של כתר דכתר, וכאשר תבקע ותבטל את המדיה, יבוא משיח בפועל. אולם כל זמן שלא בא עדיין, הכח השולט בעולם הוא נון דנו"ן, ובו כלול הכל בערבוביא, קדושה וטומאה, מן הקדושה העליונה עד הקצה התחתון. ולכך בדור זה השתא הכל מעורב ומבולבל באופן מבהיל שאין הדעת סובלתו, ודבר זה לא ישתנה עד ביאת משיח.

ד. מחד יש לבנות חיבור של חום היפך קור, חום דקדושה, אולם אין זה העיקר. אלא העיקר - קור של קדושה, שזהו עיקר הגילוי השתא. "יחידה שבנפש", שכולה דבוקה וכלולה בו ית"ש באמונת אומן שאין שליט אלא הוא ואין בלתו, ויש לשנן את סגולת הנפש החיים, שאין שליט אלא הוא ואין בלתו, וזו הדרך הנכונה והיחידה לעבור את התקופה של קליפת שער הנון דנו"ן.

ולפיכך יש לקשור את הנפש בו יתברך שמו באהבה וחובה, וביטול בעצם אליו יתברך שמו. ועל ידי זה לחיות חיי שעשוע בו ובתורתו, והוא חיי האמת בכלל, ובדור זה בפרט, ובתקופה זו בפרט ממש.

ותקוטינו ותפלותינו שקליפת נון דנו"ן - המדיה - תבקע זה עתה, ויתגלה משיח השתא ממש, ויאור כל העולם מיחודו ויחידותו יתברך שמו, כי אין בלתו, אין עוד מלבדו ואפס זולתו.

מגפת ה"קורונה" - צורת העבודה היחודית בתקופה זו

שלום הרב הגאון שליט"א.

עם ההודעה כי ישיבות, חיידרים, בית יעקב ובתי כנסיות שלנו - סוגרים את דלתותיהם בגלל חששות מפני נגיף הקורונה, היכן צריך להתמקד בעבודתנו באופן ספציפי? מה עלינו לעשות כדי שיזכה אותנו השם?

תשובה:

לכל תקופה עבודה המתאימה לאותה תקופה. ולכך מלבד העבודה הראויה בכל צרה ח"ו, לשוב בתשובה, ולזעוק לה' עליה, ולתת צדקה - ישנה עבודה יחודית נוספת לתקופה זו.

תקופה זו אינה עוד תקופה בשלשלת של התקופות מן ימות העולם מראשיתו עד אחריתו, אלא זו תקופה של שלב אחרון בגלות. אולם אין אתנו יודע כמה זמן תהא תקופה זו.

מהות תקופה זו הוא גילוי של שער הנו"ן דנו"ן. וזה לעומת זה עשה אלקים. יש להתבונן במבט פנימי על הנגיף קורונה, כמהות, ולא כנגיף פרטי, כי הנגיף אינו אלא גילוי למהות פנימית.

מהות תקופה זו: "לפיכך נברא האדם יחידי", וכח זה מתגלה בעולם כולו, רובו ככולו.

וצורתו שכל אדם נצרך להיות יחידי.

בחלק החיצוני זהו להיות לבדו. בחלק הפנימי יותר - להכיר את יחודו, במה הוא יחיד ואין דומה לו כלל מימות עולם, בתורה ובמידות.

החלק הפנימי יותר, לקשור קשר של "בן יחיד" לקב"ה ותורתו. וזהו עומק ההארה המאירה בעת הזו. ומי שיזכה לעשות עבודה זו כראוי, הוא יזכה לראות פני משיח בשלמות.

ראוי מאוד להתבונן מאוד בדברים, להשכילם, להבינם, ולהשיבם אל הלב, ולפ"ז לסדר את סדר העבודה הפנימית כראוי לעת זו.

תפילתנו ותקותינו שתקופה זו של שער הנו"ן דנו"ן תהא קצרה ביותר, ובעת זו ממש יגבר נו"ן דנו"ן דקדושה על הפכו - ומיד יבוא גואל.

צורת התפלה והקבלות המעשיות בעת הזו

שלום לכבוד הרב.

ראיתי את תשובת הרב בנוגע לשורש גזירת הקורונה, וההשתדלות הנצרכת בעניינה. בנוסף לקבלות, בלי נדר, שקיבלנו אני ואשתי (להרבות בצדקה, להשתדל בהכנסת אורחים הנמצאים בתהליך קירוב - כולן על ציר דיבוק חברים, כפי שהבנו מתוך דברי הרב שזהו צורך השעה). אני מנסה להתפלל. כאן הבעיה: אני מרגיש כמו 'זבוב על הקיר' בכל הנוגע למצב, המוגדר כמגפה עולמית. האם יהודי פשוט יכול לשנות ולו משהו, כאשר העולם כולו כמרקחה? האם תפילתו בנושא תשמע? מה גם, שככל הידוע לי, ישנם מצבים בהם ישנה גזירה על כלל הציבור, ואז ליחיד יש פחות משמעות אם בכלל (אם כי איני יודע מקור לכך וייתכן שאני שוגה). אשמח אם הרב יעמידני על האמת בשני הנושאים האחרונים, וכן לשמוע האם כיוונו לדעת הרב בקבלות שקיבלנו.

תשובה:

א. כל דבר מורכב מחיצוניות ופנימיות, גוף ונשמה, כלי ואור.

צדקה, הכנסת אורחים וכדו' זהו החיצוניות - הגוף, הכלי. ונצרך לצרף עמו פנימיות - נשמה, אור. והוא דיבוק פנימי אמיתי, התקשרות. אולם נצרך זהירות רבה מאוד, עד כמה שניתן להתדבק בטובים בפועל. ובפנימיות הנפש להתדבק בשורש כל נשמות ישראל, בכלל ובפרט. אולם בפועל להתדבק בטובים, טוב לבבי וטוב רוחני.

אולם זהו רק פן אחד של דברים, היפך קורונה, קור, קרירות - חום, אהבה, התדבקות. והפן השני הוא קור של קדושה, התבודדות עם עצמו, ועם בוראו. סוד גילוי היחידה שבנפש, שהקורונה היא קליפה לעומת היחידה שבנפש, שמאירה בתוקף רב בעת זו, שהוא אור הגאולה שתהא במהרה, אכי"ר.

ב. תפלה מועילה בכל עת, פעמים בשלמות לבטל הגזירה, ופעמים במקצת להקל מעט. ואפילו אם ח"ו נגזרה גזירה שאי אפשר לבטלה ע"י תפלה, כמו שהיה ס"ד בימי הפורים, מ"מ ניתן ע"י תפלה להמתיקה ולהקל בה.

זאת ועוד. עיקר מהות התפלה בעת זו, שעם ישראל בפרט, וכל יושבי תבל בכלל - ישובו בתשובה שלמה, ויכירו שהקב"ה מראה לכולם שאינו חפץ בשקר של הקשר בין בני אדם, קשר של מסעדות, טיולים, תרבות לילה, קבוצות חברתיות, שליחת הודעות וסרטונים ועוד ועוד, שכולו שקר. ויסודו שער הנו"ן של הקליפה, קשר-שקר. ויתר על כן נו"ן דנו"ן - עצם השקר עצמו.

וע"י שיכירו אמת זו וישובו בתשובה שלימה לפניו יתברך שמו, יתגלה שער הנו"ן דנו"ן דקדושה.

ובשום פנים ואופן אין להתפלל שתעצר המגיפה והעולם יחזור למה שהיה קודם לכן, כי המשך העולם כמו שהיה, הוא מר ממות, טומאה שזועקת מכל צד, שלב כל יהודי טהור נשבר מצד עצם ההמצאות בעולם הזה לעת זו.

ורחמנא ליצלן שבשעת המגפה, כיוון שבני אדם יותר סגורים בבתיהם במקום לדבוק ביחידה שבנפש, ולהתבודד עם נשמתו ועם בוראו, רחמנא ליצלן יותר דבקים באתרים ורשתות חברתיות, וזהו עומק הנפילה הנוראה לשער הנו"ן דנו"ן שיעקר חיותם ממקור זה.

ולעת ז' נגלה ביותר תוקף מי לה' אלי, לדבוק בהשי"ת ובתורתו, ובנשמתו, או ח"ו ליפול למעמקי שער הנו"ן דנו"ן. ועל זה באה עומק התפלה. ולכך נצרך שתפלה זו תבוא מעומק הנשמה, כל אחד לפי ערכו מהמקום הכי עמוק שמכיר בתוך עצמו. כי הדבר שעליו אנו מתפללים הוא על העומק הגמור בנשמותינו.

סדר העבודה בתוך המציאות המתחדשת

שלום לכבוד הרב.

האירועים האחרונים הביאו אותי לחשוב על ההנהגה הראויה ליהודי בזמנים אלו. מתוך דברי הרב, ומקורות נוספים, גיבשתי לעצמי דרך, וברצוני לדעת אם אני מכוון בזה לדעת חכמים, ואם לא - מהי הדרך הנכונה בה נלך, אני וב"ב.

חשבתי, שהנכון ביותר הוא לנסות ולעמוד על רצון ד' המתגלה בתוך המציאות. ראשית לקבל דעת תורה - לשאול לגדולי התורה במה עלינו להתחזק אל מול הגזירה, שהרי להם היכולת להבחין ברצון ד' המונח בתוך המציאות. שנית, לבחון כיצד המציאות משפיעה עלי, ומה ייתכן ורצון ד' ממני באופן אישי, במצב הנוכחי. על מנת לעשות כן באופן מיטבי, חשבתי להעמיד טבלה מסודרת בה אציין את כל האתגרים שהמציאות מעמידה מולי (ד' ישמור שלא יבואו) - ועל כל אחד אכתוב מה אתגר זה בא ללמד / לגדל אותי, מפני שהוא ביטוי לרצון ד'.

כך, בס"ד, יהיה ביכולתי ללמוד על רצוני ית' ממני, הן בהיותי חלק מהכלל ישראל, והן באופן פרטי. כמובן, בהתאם לזאת, לקבל קבלות, כמידת היכולת.

האם הדברים שהעליתי נכונים?

תשובה:

נפלא, מצוין.

ונחדד. בחלק השני לאחר שבורר כל החלקים, יש לעשות הדרגה מה ראשון ומה שני וכו', כי אי אפשר לעבוד על כולם בבת אחת. ולכך יש לדרגם, כנ"ל.

סדר ההדרגה בנוי בב' מהלכים:

א. לפי מה שהמצב הנוכחי תובע.

ב. לפי מדרגת הנפש ותהלכותיה.

ואז יש לסדר סדר עבודה לפי כוחותיו, ולא מעבר לכך.

יתירה מכך, מכיוון שהמצבים אינם יציבים אלא משתנים, לפיכך יתכן שינוי בחלקי העבודה הנצרכים עקב שינוי המצב. שינוי זה הינו מהיר מדי לסדר עבודה כצורתו בעת רגועה. ויש לעשות שינוי זה במתינות וביישוב הדעת מתוך רוגע ושקט ולא מתוך סערה.

ולכך, כל שינוי יש לעשותו לאחר התבוננות והשהייה של שעות או ימים לפי הענין, על מנת שהשינוי לא יעשה בחפזה.

מלבד כך יש לאזן זאת עם סדר העבודה שהיה עד עתה, ולא להיעקר ממנו לגמרי, ולפחות להמשיך בו באופן מצומצם, כל אחד לפי עניינו.

שימוש באינטרנט לצורך לימוד תורה, שימוש ב"מייל", שיעורי תורה

בוידאו

לכבוד מורינו הרב שליט"א.

א. תורה היא וללמוד אני צריך. לפי דברי הרב שנאמרו אמש [דרשות, דרשה מספר 130 על מהות התקופה לאור נגיף ה"קורונה"], גם האתר של הרב בכלל, והאמת שגם המייל הזה בכלל. משמעות דברי הרב הייתה שאין מקום לחלק, ואם יש מקום לחלק, נוכל להגיד שגם למה שמנסים לקיים הרבצת תורה יש מקום.

ב. וגם איך נוכל להגיד שכלי זה הוא טמא בעצם, כל דבר אפשר להשתמש בו לדבר מועיל ולדבר שהורס, וניתן לבחירת המשתמש.

אני יודע שהוא כרוך בסכנות עצומות שאני מכיר מבפנים, לא רק מה שניתן להשיג עליהם, אלא בעיקר הרס צורת אדם כדברי הרב אמש.

ג. אגב, שמעתי על רב אחד שיש לו מעל מאה תלמידים כאן, שהיה שרוי בחו"ל עבור ניתוח, ששאל לרב שלו כאן בארץ שהוא מלאך ה' צבאו-ת, מנותק מדברים אלה, אם להגיד שיעור בשידור חי בוידאו, והשיב הרב: "בשביל זה נברא". אולם לפי דברי הרב אמש אין שום מקום להשתמש בשום אופן.

תשובה:

א. כל האתרים בכלל, ואין להשתמש בהם כלל ללא יוצא מן הכלל אף לדברי תורה.

ותחילתם של אתרים אלו מעולם לא נועדו לשומרי תורה ומצוות, ומעולם לא הוקם על ידי שום אתר. אלא שאחד מן לומדי תורה זו, שמלאכתו באתרים אלו, חפץ לזכות את אלו שאינם שומרים תורה ומצוות ולקרבתם, ולכך הקימו [אתר בלבבי], וגם זה דיעבד גדול ביותר, ומצידי הוא שב ואל תעשה, אולם אין דעתי נוחה מן הדבר כלל וכלל, ואינו חלקי כלל וכלל.

אולם ברור הדבר שכל מי שיראת ה' בלבו, אין לו להתקרב וללמוד תורה בכל מקומות אלו כלל וכלל, ואין לחוש כלל לביטול תורה ועבודת ה', כי אין יונקים מן הטמא, אבי אבות הטומאה, ויותר ממה שנטהר נטמא. והוא בבחינת "מטהר את הטמאים ולמטמא את הטהורים".

ולצערי הגדול ביותר, עקב כך שהתירו רבנים רבים שימוש במכשיר זה בפיקוח, נגרם שגם שומרי תורה ומצוות משתמשים בזה, וכן רבים מבני חו"ל ששם הדבר פרוץ ביותר.

אולם זה נגד רצונו ית"ש, ולכך זהו נגד דעתי. וכל השומע לי יפרוש אף מאתר זה מיד.

ולא להשתמש בשום אתר, ואף אתר זה בכלל, ופשוט וברור.

לעומת זאת, "מייל" שכל עניינו דואר בלבד, בדיעבד אפשר להשתמש בו.

ב. כלי זה אינו טמא בעצם, אלא פנימיותו ההארה של אחד בעצם, וחיצוניותו נפלה לידי הסט"א בכלי זה.

ג. שיעור בוידאו - כל שאינו משתמש ברשת - יש להשתמש בו לקדושה לפי מדרגת הדור.

והנני שב וכופל, שרצונו ית"ש שלא ישתמשו בשום אתר, ואף אתר זה הוא בכלל מטהר את הטמאים ומטמא את הטהורים.

דרך העבודה בתקופה הזו

שלום לכבוד הרב.

לפי התשובות האחרונות של הרב בנושא נגיף הקורונה הבנתי שנכנסנו למהלך מסוג שונה עד ביאת גואל בב"א.

א. בתקופה הזו, האם יש עדיין עניין לעבוד בהדרגתיות לפי בלבבי חלק א ו-ב, או לפי דע את עצמך, או שעדיף דוקא להתמקד בעניין אחד כולל של האמונה, כגון סגולת נפש החיים?

ב. האם עדיף בתקופה זו לעבוד דוקא על האמונה, או ששייך להמשיך לעבוד על דע את עצמך?

ג. בעניין לימוד התורה, האם יש עניין להתמקד בלימודים מסויימים יותר מאחרים בתקופה הזו?

ד. באופן כללי, האם יש חידוש מסויים מצד העבודה הפנימית בתקופה הזו, או שכל אחד ימשיך בדרכו?

ה. מהי העצה לאדם שיוכל להשתמש בתקופה הזו בצורה הרצויה לפניו ית"ש?

ו. לגבי עניין האינטרנט שהרב אמר שהוא שער הנו"ן דטומאה, מה יעשה אדם שמשמש באינטרנט לצורך העבודה, בפרט עכשיו שרוב העבודה ככולה נעשה מהבית ודוקא דרך האינטרנט, האם גם על זה מדובר? ואם כן מה אפשר לעשות לגבי זה?

תשובה:

א. תקופה זו – אם נזכה תהיה קצרה, אולם ח"ו גם יכולה להתארך ימים, שבועות, חודשים, ושנים. ואף אם נגיף ה"קורונה" יחלוף, מכל מקום מהות התקופה תמשך. כפי שבואר שה"קורונה" אינו אלא גילוי חיצוני. ולכך משך התקופה אינו תלוי במשך ה"קורונה" כלל. ולפיכך יש ענין להמשיך עבודה סדורה ובנויה של סדר העבודה, מכיוון שיתכן שיש שהות להספיק זאת.

ב. יש לשלב בכל יום אף עבודה על אמונה, ולייחד לכך זמן, לקבוע את יסודות האמונה בקרבו, אמונה פשוטה, מריש דרגין אין עוד מלבדו כפשוטו, עד אמונה תחתונה במידה כנגד ומידה ושכר ועונש.

ג. לדבוק בעומק הפנימי ביותר של התורה לפי ערכו.

ד. החידוש הוא ההכרח לכולם לשלב עתה עבודה על אמונה חושית, דעת מח ולב, ולדבוק בעומק הפנימי ביותר לפי ערכו, ובפשיטות הגמורה לפי ערכו. כי מצד הארת הזמן – מאיר האור העמוק ביותר והפשוט ביותר, אור א"ס הפשוט בתכלית הפשיטות, כמו שהרחיב לבאר זאת בטוב טעם ודעת הרה"ק ר' אהרן מסטראשעלע (תלמיד בעל התניא) בספריו שער היחוד והאמונה, ושערי העבודה.

ה. לדבוק בעומק הפנימי ביותר המושג לו, ולחיות בפשיטות מופלגת עמו ית"ש במחשבה ודיבור, לשוח עמו ית"ש לאורך היממה בפשיטות בכל עת ועת לפי עניינו. וכן לדבוק ב"לפיכך נברא האדם יחידי". למצוא את היחידי שבקרבו.

ו. כלי זה החריב את הדור. וניתן לו סינון מסוים שעל ידו נשרפו נשמות רבות והלכו לאבדון. ויש לברוח ממנו כבורח מן האש, ויתר על כן.

האווירה שיש להשרות בבית בעת הזאת

שלום וברכה להו"כ מוריני הרב שליט"א.

אני רואה הרבה בני אדם, כולל בני ביתי, ששרויים במתח ואף עצב מחמת המצב, אני מרגיש שאני יכול להשרות אוירה של רוגע ושמחה (אשר נראה לי שאצלי זה נובע מבטחון נכון), אבל לאחר ששמעתי את דברי הרב בדרשה, אני מסופק איזה אוירה נכון להשרות.

אני מודה להרב שליט"א על האפשרות לשאול. השאלה נוגעת לנו באופן מיידני.

תשובה:

בכללות יש להשרות אוירה של רוגע ושמחה. ומתוך רוגע זה לרומם נפשם באמונת אומן בהשי"ת ובהשגחתו שהכל לטובה. ולעורר אהבתם אליו, באופן שיתקנו מעשיהם כל אחד באופן הפרטי הראוי לו.

שורש ותיקון מחלת הקורונה

לכבוד הרב שליט"א.

יישר כח גדול לכבודו על הספרים והשיחות שמאוד חיזקו אותי ונתנו לי הרבה בהירות ודעת בעבודת ד'.

רציתי לשאול, האם מה שכתוב במשלי (יח יד): "רוח איש יכלכל מחלה, ורוח נכאה מי ישאנה", ובתרגום פירש "רוחא דגברא תסובר כרהניה וכו'". וביעב"ץ במגדל עוז (חלון צורי חלון ב') פירש שהרוח מיסוד הדם, וכנגדו יש את הלחה הלבנה מהמים, שרוב החלאים מתגבורת זה הלחה. ומבאר בהמשך (באות ד') שימי האדם נחלקים, ובזמן הילדות - מושל הדם, ובזמן הזקנה - מושלת המרה השחורה.

האם מסתבר שחיידק הקורונה חזק אצל מבוגרים משום שיסוד הדם חלש אצלם, ואולי תרופתם באכילת דברים המחזקים את יסוד הדם כמבואר שם, בשר או יין (כגמ' שבת קכ"ט), או אולי צריך לתת להם מנות דם, ואולי דוקא של צעירים.

ואם זה לא מסתבר אשמח לשמוע.

תשובה:

שורש המחלה הזאת היא רוחנית מאוד בגובהי מרומים, מקוצו של יו"ד שלמעלה מארבעת היסודות, ולכך אין תיקונו בתוך מדרגת היסודות.

מחלה זאת, קורונה - כתר, אין, שהוא שורש לד' יסודות. ולכך תיקונו באין, ויתר על כן באפיסה.

מדוע הקב"ה הוציאנו מהשיבות והכוללים

בורא העולם סגר את הישיבות ואת הכוללים. האם זה אומר שהוא לא מרוצה מהם. אם כן, מהי הטענה?

תשובה:

יש בהם חלק שיש לתקנו. ועיקרו בפשטות לחזור לצורת הישיבות של הדור שלפני חורבן עולם התורה.

ובכללות אי פתיחות לכל רוח הטומאה החופפת בדור זה. אלא להיפך, להשתמש באור ה' הבוקע ומאיר בדור זה.

שאלות שונות על השיעור בנושא תקופת הקורונה

שלום לכבוד הרב, אני מודה לרב על השיעורים הנפלאים. רציתי לשאול מספר שאלות לברור על השיעור שהרב מסר בנושא של הנהגת הזמן.

א. הרב דיבר על כח פנימי שבקע וירד לעולם כפי שרואה כל אדם, לאיזה כח הרב התכוין, ומי רואה זאת, ולאיזה ראייה הרב מתכוין?

ב. האם אנו נמצאים עכשיו באחרית הימים? ועוד, איך מתבטא הנצחון של ה' דקדושה?

ג. הרב אמר שהעולם לא יחזור לקדמותו, למה הכוונה? אם אפשר לפרט במה זה מתבטא? ומנין שאכן נכנסנו לשער ה' שבני, ומתי נכנסנו לשם?

ד. למה לימוד תורה במדיה זה תורה של הערב רב?

ה. הרב הזכיר שזהו מהלך שלא היה מעולם, לאיזה מהלך הרב מתכוין, אם למגפה הרי שכבר היה כן לפני כמאה שנה, מגפה שמחקה שלישי עולם?

ו. מהו הקשר העמוק הנפשי אליו ית"ש שנזכר בשיעור? איך מגיעים לזה, ובאיזה ספר והיכן הרב הרחיב על זה?

ז. מה צריך האדם לעשות כדי לחוש את האור הפנימי בהתגלות, ומה צריך לחוש?

ח. איך להתחבר לתורה?

ט. הרב אמר בסוף השיעור שיש להכין מזון לתקופה סבירה, כמה זמן נקרא סביר?

תשובה:

א. אור שער הנו"ן דנו"ן הנקרא בלשון חכמי האמת "רדל"א", כתר שבו. ובפרטות, כתר שבכתר.

את תולדתו כל אדם רואה, שהוא אי ידיעה מהו סדר ותהליך הדברים. כמעט הכל לוטה בערפל, אי בהירות, אי ידיעה. וזהו בחינת "רדל"א", ר"ת - רישא דלא אתידע. העדר ידיעה.

ב. כן. אולם זהו שם זמן כולל, שאת זמן הימשכו בדקדוק איננו יודעים.

נצחונו גילוי אור השם בלבבות כולם ללא טשטוש.

ג. לא יהיה רוגע ושלוה בסדרו של עולם. יהיו שינויים קיצוניים מהרבה כיוונים בלתי מסודרים, ופעמים בלתי צפויים. הכניסה - נקודת הממוצע - תשע"ט. ותש"פ - כניסה בפועל. מי שאינו לוקה בסנוורים רואה זאת בחוש, כאדם הרואה את החמה בצהריים.

ד. כי מעורב בכלי זה טוב ורע באופן מבהיל ונורא. זה לא תורה של ערב רב, אלא זה תורה בכלי של ערב רב.

ה. כבר בימי אנוש הוצל שלישי עולם, ובמבול חרב כמעט כל העולם. הכוונה לטומאה שבוקעת מכל צד, בכל מקום. טומאה של נו"ן דנו"ן.

ו. נתבאר בספר בלבבי חלק א'-ב'.

ז. כנ"ל.

ח. עיין 'דע את תורתך' - דרכי הלימוד.

ט. כמה שבועות.

תמימות, פשיטות, ומסירות נפש בעת הזו

לכבוד הרב שליטי"א.

לאור דברי הרב אודות הזמן החדש שנכנסנו אליו, שעניינו אור היחידה, והעבודה בו לגלות בנפש את ההתקשרות התמידית והעמוקה אל מציאות ה', ודובר גם שהדרך היא באופן של מסירות נפש, השאלות שלי הן:

א. בכל מהלך השנה האחרונה רק למדתי ולא התבודדתי, והקשר הפשוט למציאות ה' הודח יותר ויותר, ולכן מובן שעלי להתעורר ולעבוד כדי לגלות קשר חזק של פשיטות. ומאיך, עומדת עבודת בניין המחשבה, שאני

בקושי בתחילתה, מה הדירוג שעלי לתת לדברים, בתפישה הנפשית לעת הזו, ומה באופן המעשי, והאם יש מקום לכך שבתקופה מסוימת הסוגיה העיקרית תהיה ספרי בלבבי ח-ט-י?"

ב. סובבו לי מהשמים תקופת בידוד, מה הדירוג למצב מיוחד זה, ומה דעת הרב על התבודדות רצופה של כמה ימים?

ג. לעניין מסירות נפש, הודרכתי בעבר ע"י הרב: לא לפעול באופן הזה, היות וזה צורה של דילוג, ועלי ללמוד צורה של בניין, האם כעת זה זמן של דילוג, ולכן ההוראה הקודמת לא שייכת לזמן זה?

תשובה:

א. לא. אלא בכל יום לייחד כמה דקות לקשר פשוט עם ה'.

ב. חלק ניכר מן הזמן לשקוע לעומק המחשבה. וחלקה הקטן התבודדות של השקטה. אולם רק בעת זו.

ג. לא לשנות.

כל אשר בכחך עשה, וה' ישלים החסר כראוי. יגעת "ומצאת" תאמין.

עבודת התקופה - לפיכך נברא האדם יחידי

שלום לכבוד הרב.

אני קורא ומאזין לדברי הרב לאורך שנים ובפרט בתקופה האחרונה, ועל פיהם מנסה, בס"ד, לנתב את הנהגתי ואת הנהגת ב"ב שיחיו. על כן באתי בכמה שאלות הבהרה שאשמח לקבל עליהן תשובה:

א. בדרשה - 'הגיע הזמן ליחידות', וכן בשו"ת שכתב הרב, הרב מדגיש את הצורך של היחיד להביא את האני שלו לידי ביטוי, נקי מהשפעות חיצוניות. ברצוני לשאול, אם כוונת הדברים ברוחניות דווקא - או גם בענייני דעלמא (מערכות יחסים, סביבת עבודה, נטיות נפש וכיו"ב). ואולי - הא בהא תליא, ושינוי בצד אחד יביא בהכרח לשינוי בצד אחר? ההבהרה חשובה לי, מפני שאם אכן הצורך הוא בשינוי תנועה כוללני, בכל אפיקי החיים - מדובר בעבודה רחבה יותר המצריכה התכוונות נוספת.

ב. אחד הקשיים שלי כבוגר ישיבה מול הנושא - הוא העובדה הידועה כי עולם הישיבות בימינו (איני יודע כיצד היו פני הדברים בדור הקודם ובוודאי לא בקודמיו) מכוון את התלמידים לחד-גוניות מסוימת, מבחינה לימודית/הנהגתית/ השקפתית/ חברתית - ואפילו חזותית (!). כיצד אפשר, לאחר שלאורך שנים הורגלנו לתפוש את 'המודל הישיבתי' כאמת אחת אליה עלינו לשאוף - לבצע שינוי כיוון משמעותי? ומדוע מגדלים דור שלם באופן

כזה שלא מאפשר לו לבטא את ה'אני' שלי, שהרי מדובר בביטוי קריטי ברמת עבודת ד' של היחיד ורצון השם מאיתנו, וכדברי הרב (לא באתי חלילה לערער או לחלק ציונים, אלא שתורה היא וללמוד אני צריך)?

ג. אשמח לשמוע, גם אם בקצרה, מדוע נושא הביטוי העצמי של היחיד נושא משמעות גדולה כל כך? לכאורה, העיקר הוא שמירת תורה ומצוות, כמובן - תוך יראה ואהבה, מוח ולב!

ד. באשר לעבודתי האישית, אשתף את הרב ואשמח לתגובתו. הרב כתב באחת התשובות האחרונות: 'לפיכך נברא האדם יחידי, וכוח זה מתגלה בעולם כולו, רובו ככולו. וצורתו שכל אדם נצרך להיות יחידי... להכיר את ייחודו, במה הוא יחיד ואין דומה לו כלל מימות עולם, בתורה ובמידות'. לא זכיתי להיות מיושבי בית המדרש, ובתקופה האחרונה אני מוגדר כ-'עובד חירום', ועל כן אני ממשיך להגיע לעבודה כסדר. מתוך לימוד דברי הרב בעבר, ותשובות שענה - הגעתי למסקנה שהביטוי האישי שלי צריך להיות בתוך מסגרת החיים הייחודית שלי. ז"א - לא ביצעתי שינויים במסגרת החיים - אלא בתוכה פנימה אני משתדל להעמיק ולפעול בס"ד על פי רצונו ית'. אני רואה בזה את הייחודיות שלי, ובפרט שהמציאות שלי היא ביטוי רצון ד' עתה, ואם לא היה זה רצון ד' - המציאות עצמה הייתה משתנה. לכן, את המציאות עצמה כמות שהיא אני מנסה 'להעלות' תוך ניתוח האופנים בהם אוכל להתחזק בתחומים השונים בחיי, ולקרב אותם ככל שביכולתי, בס"ד, לרצון ד'. מהי דעת הרב על הבנתי זו ועל הקבלה בפועל?

ה. האם העבודה בהתאם לרצון ד' בתקופה זו, לכל הפחות הניסיון, מעורר על היחיד רחמי שמיים בתוך המציאות אליה נקלע העולם כולו והכלל ישראל בפרט?

אני מודה לרב על האפשרות להפנות שאלות, ובפרט בתקופה זו, ולקבל עליהן מענה. יישר כוחכם ותזכו למצוות.

תשובה:

א. להתחיל ברוחניות ולהמשיך הלאה לכל היקף החיים. נכון הדבר שעת זו עת לשינוי מהלכי החיים אצל כל אחד ואחד, שנצרך להתחיל את חייו מהתחלה ממקום נקי ויחודי.

ב. הינך רואה שלר' ישראל מסלנט היו תלמידים רבים, וכל אחד שונה מאוד בהלך מחשבתו ועבודתו, כגון הסבא מקלם, הסבא מנובהרדוק, הסבא מסלבודקה, ועוד. והחד גווניות נמצאת בחיצוניות.

ג. לפיכך נברא האדם יחידי, פרצופו שונה דעתו שונה. וכל יחיד נברא על מנת לגלות פן נוסף ביחוד ה'. וזה כל סוד הפרטות שבבריא, גילוי עוד פנים באלוקות.

ד. נכון. ויש לחפש ולברר בכל עת מהו חלקי הפרטי היחודי. וככל שתעשה כן לשם שמים כן יאיר לך האור הפנימי של נשמתך ותכיר את יחודך יותר ויותר. ולאט לאט יבורר בס"ד אם יש אף צורך בשינוי חיצוני.

ה. זה מעורר בו השגחה "פרטית", שכיוון שחי את הפרט האמיתי שבו לכך "כשם שאתה הוה לו כך הוה לך", השגחה פרטית ממש לכל החלקים שבו.

מגפת ה"קורונה" - גילוי פנים או הסתר פנים

איך קורונה יכולה להיות "אור ה'" אם מדובר במגיפה שפגעה בצדיקים? האם זה לא זמן של הסתר פנים?

תשובה:

כל דבר בבריאה מורכב מפנימיות וחיצוניות.

בפנימיות קורונה מלשון קרן - אור. בחינת קרן אור פני משה מהארת מתן תורה, ללא פגם של חטא העגל. אולם בני ישראל לא יכלו לסבול אור זה ולכך נתן משה על פניו מסוה. ומכאן ואילך אור זה מאיר דרך מסך - מסוה. והוא שורש לחיצוניות.

בחיצוניות, ששורשה במסוה כנ"ל, ניתנת מסך על פניו, נעשה הדבר למגפה שנותנים על פניהם מסכות שלא ידביקו זה את זה.

על החיצוניות נאמר כיוון שניתן רשות למשחית להשחית אינו מבחין בין טוב לרע, בין צדיק לרשע.

וכן היה במכת חושך, שהיה חושך למצרים ולרשעים, ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

ומצד זה של קורונה - הוא חושך לרשעים ואור לצדיקים. אולם יש סכנה אף לצדיקים כיוון שניתן וכו', כנ"ל.

לימוד פנימיות התורה בעת שהמקוואות סגורים

שלום לכבוד הרב.

כעת שסגרו את המקוואות, מה יעשה אברך שבן השאר היה לו קביעות בשבת, וגם אחר חצות הלילה בלימוד פנימיות, ואינו יכול לטבול, האם יכול להמשיך בקביעותו?

האם מספיק נטילת ידים ארבעים פעמים (כמובא בכף החיים סי' עו)?

תשובה:

בשעת הדחק כהשתא יש להקל בזאת. ואם אפשר יטבול אף בארבעים סאה שאובים.

ויתר על כן, יעשה כדברי הרמב"ם הנודעים שפנימיות הטבילה במימי הדעת. ויעסוק קודם לימודו מעט תחלה בסדר טהרות שהוא בחינת טהרה - דעת, כמ"ש בבמה מדליקין (שבת לא ע"א), ודעת - זה סדר טהרות. ויתר על כן אם יזכה שילמד תורה לשמה ויהא כמעין הנובע כמ"ש באבות, ואזי טהרתו בבחינת מעיין המטהר.

וכן יקיים בעצמו מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל, מקוה ישראל ה'. שכולו טבול ומוקף באור א"ס הסובב אותו.

צורת העבודה בעת הזו ביחס ליחידה בנפש

שלום כבוד הרב.

בעקבות מה שהרב דיבר לאחרונה, ברצוני לשאול בקשר לספרים ולשיעורי הרב:

א. האם צריך להתמקד רק בחלקים ששייכים ליחידה שבנפש והחלקים התחתונים יתוקנו ממילא, או ללמוד מלמטה למעלה?

ב. הרב דיבר בהרבה מקומות גם על היחידה שבנפש וגם מלמעלה למטה. אבל הדברים מפוזרים, וגם ישנם כמה דרכי עבודה שהרב מסר.

האם הרב יכול בבקשה לרכז אלו חלקים עוסקים ביחידה, ואלו עוסקים מלמטה למעלה? וגם מה ההבדל בין הדרכים, ולמי מתאימה כל דרך?

תודה רבה, ושנזכה לגאולה השלמה בקרוב וברחמים ממש!

תשובה:

א. יש להמשיך את סדר העבודה כרגיל, ובנוסף לכך יש לייחד זמן בכל יום לעסוק בעומק הפנימי השייך ליחידה שבנפש.

ב. הספר שבו נתבאר גילוי היחידה באופן מעשי הוא 'דע את הויתך'. אולם לא נתבאר בו סדר עבודה מתא לעילא שלב אחר שלב, אלא נגיעה מתא לעילא וישר לעבוד על היחידה שבנפש. דרך זו מתאימה לבעלי שאיפות גדולות ועקשנים דקדושה.

כמו כן נתבאר בדע את תורתך - דרכי מסירות נפש, ומתאים להנ"ל, הנוטים יותר למושכלות.

סדר העבודה למעשה מתא לעילא נתבאר בלבבי ח"א. ובדקות מהלך הספר בסוד כלל ופרט וכלל. דרך זו מתאימה לאלו שמחפשים דרך של פשיטות ותמימות, וליך שלב אחר שלב.

צורת העבודה מלעילא נתבארה בבלבבי חלקים ח-ט. דרך זו מתאימה לבעלי שכל ותפיסה עמוקה, ובעלי דקות.

במקביל נתבאר ב'דע את התבודדותך' דרך נוספת מתתא לעילא לבעלי השקטה.

עשרה, שנים ואחד - בהסתכלות פנימית

לכבוד הרב שליט"א.

בשיעור האחרון בירושלים (עבודת הגאולה האחרונה - גילוי היחודיות) הרב הסביר את הבחינות של "עשרה" ושל "אחד", ובזמן מסירת השיעור ההנחיות בישראל היו שמותר לשהות רק עשרה אנשים יחדיו. לאחר מכן נכנסו הוראות חדשות ממשד הבריאות שמותר לשהות רק שני אנשים, מהי ההסתכלות הפנימית על כך?

תשובה:

אמרו חז"ל: בעשרה מאמרות נברא העולם. אולם במאמר אחד יכול להיבראות, אלא כדי ליתן שכר לצדיקים וכו' ולהיפרע מן הרשעים.

והיינו שחיצוניות הבריאה "עשרה", ופנימיותה "אחד".

ומצד הקלקול בטלו עשרה של מנין, אולם השאירו עשרה במקומות עבודה, עבד לעבדים. ולאט לאט בוקע לפנימיות.

ואצל אלו שנגועים בנגע הכריחו לישב בדד, מעין מצורע. אולם לשאר בני אדם עדיין התירו לילך שנים שנים. כי כרגע לא בקע בשלמות כח הקליפה לאחד. אלא רק בבחינת זכר ונקבה בראם, שנים. אולם בפנימיות - לפיכך נברא האדם יחיד.

אולם התכלית של הרע להעמיד כל אחד לעצמו נברא יחיד מצד הקלקול.

וכאשר יגיע מצב זה יתגלה אחד לעומת אחד. אחד דיעקב, ויותר יעקב לבדו, כנגד אחד של בלעם, וילך שפי.

וזהו המלחמה האחרונה, ואז יגבר הקדושה, נו"ן דנו"ן דקדושה על הפכו, ויתגלה "ונשגב הוי"ה לבדו".

ולכך פנימיות העבודה השתא לבדו דקדושה. מעין כהן גדול ביום הכיפורים בקודש הקודשים שנמצא שם הקב"ה, שכינה. תורה, בארון, וכה"ג.

מהו רצון הקב"ה מבני חו"ל ובני ארץ ישראל בעת הזו

בחול"ל נפטרו הרבה בני"א רח"ל מן המגפה, מה עלינו לעשות. ובמה אפשר להועיל לחולים?

תשובה:

הקב"ה מעורר יותר את בני חו"ל מפי שעל דרך כלל החומריות שם מרובה יותר ויותר, ונתערבו לבין הגוים בחיצוניות ובפנימיות. ולפיכך יש להבדל כמה שיותר מצורתם ותפיסת עולמם, ולבנות חיי קדושה בלבד. ויתר על כן על כל יחיד לבנות עולם לעצמו, שהוא ההיפך הגמור מהתערבות עם הגוים, והבן היטב. וכן לעורר החולים לכך, מלבד עזרה מעשית למה שנצרכים. ותפילה לרפואתם.

ואף בארץ ישראל רח"ל נעשה עירוב בין שומרי תורה ומצוות לאלו שאינם, לאט לאט, יותר ויותר.

ולכך בעת זו הקב"ה מעורר וסוגר את החרדים במקומותיהם, והתחיל הדבר בבני ברק, ומתפשט עוד, וזאת מפני שנתערבה עם תל אביב והסביבה. ולכך סגרם הקב"ה על מנת לעוררם לסגור עצמם מכל תערובת זו. טובה שעת אחת קודם ברצון ולא באונס.

ומי שעסוק בחיצוניות תובע את עלבון החרדים, אולם מי שעסוק בפנימיות מכיר את תביעת השי"ת מהציבור החרדי להתנתק מן העולם החילוני, היפך מה שנעשה כל השנים האחרונות בהתערבות בלימוד באקדמיה ובמקומות עבודה, ובנתינת כשרות על ה"מדיה" הפרוצה למחצה לשליש ולרביע.

ועל כל יחיד ויחיד לראות את תביעת השי"ת לשנות את כל הכיוון של השנים האחרונות של חיבור לעולם ולהתנתק מכל הנ"ל. כי עד עתה טענו שאי אפשר לעשות זאת ונצרך פרנסה, ומה עשה השי"ת, ביטל והחריב מקור הפרנסות לרוב, על מנת שנתבונן ונכיר את ההבל בטענה זו. וכן כל שאר החיבורים לטוילים לחו"ל בפסח וכדו' שהחריבו את הדור, נתבטלו כלא היו. וכן כל הלימודים באקדמיה הכל מושהה. וח"ו מי שיסבור שיעבור זמן והכל יחזור, אלא להיפך על כל יחיד להתעורר שהקב"ה תובע ניתוק מכל הנ"ל. וכל אחד יתבונן למה היה מחובר, ומה ניתק הקב"ה, ויכיר את רצון הקב"ה ממה להתנתק.

אולם שורש הטומאה עדיין לא נותק וח"ו נתחזק, והוא ה"מדיה" הארורה, אבי אבות הטומאה, שדרכה נובע כל המחלות כולם ובכללם, ובראשם קורונה, שהמדיה היא השורש הפנימי של מגיפה זו.

ועל כל אדם להתנתק ממנה עתה ממש, כי זהו הניסיון האחרון שאלינו נכנסו בתקופה זו. שנראה שכל החיבור דרך שם, ובמקום להיחלש - נתחזק, והוא בבחינת לפני שבר - גאון.

והשי"ת יאיר את אורו השלם, ועל ידו יבוטל כל הרע, ובכלל זה מגיפה זו, ויתגלה אורו בכל העולמות כולם.

לכבוד הרב.

לאחרונה בתשובה הרב השווה בין קורונה למכת החושך שהיה רע למצרים אך טוב לצדיקים - האם זה אומר שמי שנפטר מקורונה הוא כמו 4/5 שהלכו ונמצאו שלא זכו לגאולה חס ושלום?

תשובה:

לא. במכת חושך מתו רק רשעים מכחה. ועכשיו שהכל מעורב מכח ערב רב, הנגיף פוגע בין באלו ובין באלו.

הנהגת השי"ת בעת הזאת - הנהגת היחוד

על המצב עכשיו שכל כך הרבה גדולי ישראל וגיבורים נפטרו, וזה דבר שלא חוונו עד כה. הכמות ההמונית של אנשים גדולים נפטרים כל כך מהר ובכמויות כה גדולות.

כיצד נועדנו לעבד את המצב החדש הזה שכמעט בלתי אפשרי לתפוס?

תודה ותודה על התורה וההדרכה לאורך זמן זה, אנו מסתכלים על דבריך כאור בזמנים חשוכים להנחות אותנו.

תשובה

יהודי פנימי מביט וחש שכל תנועה ותנועה מושגחת ומונהגת בפרטות על ידו ית"ש, ברחמים ובאהבה.

הנהגה עכשיו אינה בגדר הנהגת המשפט, אלא בגדר הנהגת היחוד, שעליה הרחיב וביאר הרמח"ל בספרו דעת תבונות.

מומלץ מאוד ללמוד עתה ספר זה בעומק ובבהירות. ולנהוג כפי שנתבאר שם בשעה שהנהגת היחוד שולטת.

עבודתנו בעת הזו במדרגת היחידה

הרב הסביר בפרטות (בהשאלות ותשובות אחר הדרשה השלישית בנושא הקורונה) שהאדם מגיע ליחודית שלו ע"י לימוד בספרים המושכים את נפשו שהוא דרגת "נפש דנפש דנפש דיחידה". ממה שאני מבין מתוך תשובה קודמת של הרב בענינים אלו, לכאורה זהו גילוי היחידה בדרגה של ה"נפש" כיון שהוא גילוי "האני" האמיתי של האדם, אמנם למעלה מזה יש את רוח ונשמה וחיה ויחידה - דיחידה, ובדרגות אלו האדם מתבטל, דבק, ומתכלל מציאותו עם האור א"ס. והשאלה היא, האם עבודתנו עכשיו להגיע לה"אני" הפרטי שלי, שהוא נפש דיחידה, או האם צריך להגיע יותר מזה, לביטול האני, והתכללות האני באור א"ס?

האם הרב בדרשה מתייחס רק לרוב בני"א אבל בודאי כל יחיד ויחיד צריך להתבודד על הדרגות הגבוהות הנ"ל (עכ"פ ברצוא ושוב) בהיחידה?

תשובה:

על כל אדם לילך מחיל אל חיל מדרגה אחר מדרגה מהמקום שבו הוא נמצא. ובכל מדרגה עליו למצוא את נקודת היחודיות שלו, שזהו היחידה במדרגה זו. וזה שייך לכל אדם.

אצל מבקשי השם הפנימיים בעלי אור של מסירות נפש, נצרך גם לצרף עבודה על היחידה הכוללת, במקביל לעבודה של ההדרגה.

התיקון הנדרש כעת ביחס לזולתו

לכבוד מו"ר שליט"א.

מאז שהתחיל תקופה זו של קורונה ואני נמצא בבית, ונסגרו כל הישיבות והבתי מדרשות ובתי כנסיות ר"ל, כל אחד מאיתנו רוצה לשמוע חיזוק והדרכה כדי לעבור תקופה הזו כראוי, וכבר שמעתי הרבה והרבה שיחות ע"י הטלפון מכמה וכמה משפיעים טובים בישראל, דברים חוצבים להבות אש, וכל אחד ואחד מהן מעורר נקודות חשובות בעבודה, וכל אחד ואחד מסביר לפי דעתו על מה אנחנו צריכים לתקן. וביותר, שמעתי בשם הגר"ח קניבסקי שליט"א שעכשיו כל אדם צריך לעבוד על מדת הענוה, ומדת הויתור, ושלא לדבר לשון הרע, וללמוד שני הלכות כל יום בהל' שמירת הלשון. וגם שמעתי מהגאון ר' גרשון אידלשטיין שליט"א, שעכשיו עבודת כל יחיד ויחיד הוא למחול כל אחד שנפגע ממנו.

וא"כ נתעוררתי לכמה וכמה מידות טובות לעבוד לעליהן, וכמה וכמה מידות רעות שצריכים לעקור, אבל איני ידוע במה לרכז את עבודתי. האם עלי לבחור לעבוד רק על הנקודות שאני חש יותר צורך לעבוד עליהן? בודאי שיש לי רצון לעבוד על מדת הויתור ולמחול כל אדם שפגע בי, אבל אני חש שזהו מדרגה גדולה שאינו שייך לי עכ"פ עכשיו. וגם משום שלמדתי מהרב שהאדם צריך לעבוד רק על הנקודות הנוגע לעיקר היסוד החלש אצלו מתוך הארבע היסודות. וא"כ לכאורה אני צריך לרכז את עבודתי על הנקודות ששייכים לעבודה הפרטית שלי?

תשובה:

כפי שבורר ישנם ב' חלקים ביחוד המתגלים בתקופה זו:

א- חיבור אמיתי לזולתו, חיבור של חום, היפך של קורונה, קור-ונה. וזהו החלק החיצוני.

ב- גילוי העצמיות של כל יחיד - יחידה שבנפש. וזהו החלק הפנימי.

ביחס לחלק החיצוני, ראוי לכל יחיד לפי טבע נפשו וחלקו, למצוא ולו נקודה קטנה אחת שעל ידה הוא יצורף יותר בעומק ובזכות אל זולתו. וכל הנ"ל הם אופנים להוציא נקודה זו לפועל.

השקפה פנימית על התקופה וחובת הניתוק מהמדיה

א. מה בעצם קורה בפנימיות העניין ששוב יש צירוף של עשרה למניין וכן שאר ההקלות השונות.

ב. וגם בימים שהיה איסור של עד שני אנשים, הרי בפועל בכמה וכמה מקומות היה ניתן להתפלל בציבור ע"י צירוף החזן לציבור שבמרפסות, האם לדברי הרב במעלת "היחיד" רצוי להתפלל יחיד בעת הזו? - וא"כ, הרבה פעמים התפילה ביחיד היא פחות בהתעוררות וכוונה מאשר בציבור?

ועוד, שניכר מאוד הדבר שדווקא החיבור של השכנים ע"י שלוש תפילות ביום, ובפרט תפילות השבת והחג, גרמו הרבה "חיבור של קדושה" בין השכנים. יתכן שזה גופא מה שהקב"ה רוצה?

ג. שמעתי טענה, שכל מה שיש הקלות, זה משיקולים כלכלים, והם לוקחים בשיקול שימותו ויחלו עוד רבים ח"ו. הם לא סנהדרין, אלא ההפך המוחלט, א"כ לכאורה מצד הלכות שמירת הגוף והנפש עלינו להחמיר יותר מההוראות, ולא להקל בהם. מה דעת הרב על כך?

ד. לעניין המדיה, האם ניתוק השימוש בזה למינימום, רק לצרכים חיוניים ואו הורדת שיעורים וכו' או לשלוח תמונות של הילדים לסבא וסבתא. ואפילו הגבלה לפעם או פעמיים בשבוע, האם די בזה כדי לא להיות 'מחובר' לינון דנון, או שעד שאין הפקעה מוחלטת אזי משויכים לצד האחר?

ה. הרב ציין שניתוק העיר בני ברק ושאר ריכוזים חרדיים היינו לרמז לציבור היראים להתנתק מההשפעה החיצונית, והדברים אכן מתיישבים על הלב מאוד. אמנם גם שכונות אשר נושא ההתבדלות היינו דגלם המרכזי, גם הם בודדו. האם יש לכך הסבר?

תשובה:

א. זה כמו בליל פסח שמאיר אור ואח"כ מסתלק, ויש ספירה עד יום החמישים. כן הכא יש תוקף של אור שירד ועתה עבודתינו לקנותו. אור של יחידיות.

ב. זה החלק החיצוני הנצרך צירוף לזולתו. ובמקביל לכך יש לבנות עולם לעצמו.

ג. על מנת להכריע נצרך לברר את כל הפרטים, ובין כך הדבר מכוסה ונעלם, ולכך יש לבטוח בקב"ה ולעשות השתדלות לפי מדרגתו של כל יחיד, ולכך אין הדבר שוה בכל הנפשות.

ד. אי אפשר להתנתק לגמרי כי כל העולם ספוג בטומאה זו שבוקעת את קירות הבית ועוברת בתוכו, ולכך יש להתרחק כמה שיותר.

ה. מפני שההבדלות אינה כולה לשם שמים ונעשו עדרים עדרים.

האם לעשות מסירות נפש להתפלל במנין

כעת סמוך לחג השבועות, השלטונות "מתירים" לחזור להתפלל במנין. והנה אם משווים את בית הכנסת ובית המדרש לסוכה שיוצאים בגשם, האם צריך להמשיך להתפלל ביחידות כי זה עכשיו ההנהגה של העולם, או שצריך לעשות "דחה אותו רבו - נכנס דרך החלון", ולעשות מסירות נפש להתפלל במנין, ולחזור למצב הרגיל ככל האפשר?

תשובה:

כל שיש ישוב דעת ראוי להתפלל במנין. אולם לא לאבד לגמרי את התפלה ביחידות, כמו שנהגו חכמי הדורות, כגון בפניא דמעליא שבתא, וכל זאת על מנת לקבוע את כח היחידות בנפש שמאיר בתוקף רב בעתים אלו, שאפילו בגדרי העולם החומרי תובעים הרופאים מבנ"א שלכל אחד יהא ד' אמות לעצמו. וכל זה נשתלשל מן האור העליון שלכל אדם ד' אמות קונות לו, כי הם מקומו, כמ"ש בעל המאור לגבי ד' אמות ברה"ר בשבת.

אמונה והשתדלות בשמירה מקורונה

שלום הרב.

אני מאוד מבולבל. הרב שלי להלכה אומר לעקוב אחר הנחיות משרד הבריאות. אבל הרבי מייעץ אחרת. מה אני צריך לעשות? אני מבולבל!

תשובה:

עליך לעשות כפי שהרב שלך להלכה מורה.

במקביל עליך להתחזק באמונה לשנן ולקבוע בלבך, כי כל אמצעי השמירה והזהירות הם ההנהגה המעשית לפי רצונו ית"ש. והשומר למעשה הוא רק הבורא ואין בלתו, וכל מעשיך אינם מורידים ואינם מעלים, אלא הכל תלוי בו ית"ש ואין בלתו.

הרמז שבמסכות

שלום לכבוד הרב.

מה המסר של הקב"ה אלינו שנלך עם מסכות על הפנים?

תשובה:

כמה אופנים:

א. להזכיר בחינת מסוה של חטא העגל.

ב. כיסוי החוטם והפה דייקא, שהם כנגד שית אלפי שנין.

והיינו שורש כיסוי מדרגת עוה"ז, וגילוי מדרגת עוה"ב.

האם להתאמץ לסדר תפילה במניין או להשאר בבית

לגבי המצב הנוכחי של להיות לבד בבית, כמו שהרב שליט"א ביאר, נעשה מעט בלבול.

בארה"ב (באזור של ליקווד) עובדים עם רשויות מקומיות כדי לאפשר לקבוצות של עשרה אנשים להכין מניינים בחצר האחורית עם הנחיות קפדניות.

הרבנים לא אומרים שחובה להצטרף, האם אנו אמורים לחזור החוצה או עדיף להישאר בבית?

אני מתגעגע מאוד לתפילה בציבור, אך יחד עם זאת הגעתי להערכה חדשה ומדהימה להתפלל בבית מסיבות רבות ומגוונות, וגם קשה לעמוד בקצב במניין קטן בחצר האחורית של עשרה אנשים בדיוק.

השאלה היא האם אנו אמורים לעשות כל שביכולנו בכדי להחזיר את המצב לקדמותו, או שצריך לחכות עד שיהיה ברור שזה עבר - "עד יעבור זעם"? תודה רבה!

תשובה:

אין צורך לדחוק את השעה, כי בעת זו נגלה אור של סוד היחיד דקדושה.

רפואה לקורונה - בענף ובשורש

שלום למו"ר הרב שליט"א.

ראיתי את תשובת הרב בנוגע לרפואת מחלת הקורונה, שהרב אמר שהתיקון לכך הוא "אין", וביותר ב"אפיסה". ברצוני להבין ביותר בהירות מה כוונת הרב.

הבנתי בזה שהחולה במחלת הקורונה באמת יכול להרפואת אם הוא משתמש בעצות הנ"ל. יש לי כמה שאלות בנוגע לזה, וב"ה בחסדי ה' זה לא נוגע אצלי או לקרובים שלי, אבל שאלה זו נוגע לכל הציבור של כלל ישראל, והתשובה לזה מסתמא תהי' לתועלת רבה שאין כמוה! מי לא מעוניין בהרפואה למחלת הקורונה!!

א. האם כוונת הרב ב"אין" לביטול האני? או מסירות נפש? או אמונה? והאם כוונת הרב ב"אפיסה" היינו להתבונן ב"אין עוד מלבדו"? ובאיזה אופנים למעשה החולה יכול להשתמש בעצות הנ"ל?

ב. אם הבנתי נכון ש"אפיסה" היינו "אין עוד מלבדו", אם האדם מתבונן תמיד על מחשבות של "אין עוד מלבדו" אבל הוא עדיין מחובר לאינטרנט או מכשיר חכם ח"ו, שהוא חיבור שער הנ' דטומאה כמו שהרב אמר, האם הוא יכול להתרפאות, כיון שהוא משתמש בהאור הגדול של אין עוד מלבדו, שיכול לתקן כל פגם? האם נאמר כאן ש"לית אתר פנוי מיניה" ו"אין עוד מלבדו, אפילו בחללו של עולם", ועל כן אפילו אם יש לו חיבור לאינטרנט ומדיה הטמאה של שער הנ' דטומאה, למעשה יש לו את האור של הקב"ה ע"י התבוננות בהמחשבות של אין עוד מלבדו?

ג. הרב אמר בהשו"ת לאחר הדרשה בנושא הקורונה, שאם המחלה זו באמת דבק בהאדם, מיד הוא מת, ואם האדם מתרפא מהמחלה, אז זהו סימן שהמחלה באמת לא דבק בו. מתשובת הרב הזה משמע שאין רפואה למחלה זו, אבל הלא אמר הרב שבאמת יש רפואה למחלה זו, ע"י "אין" ו"אפס"?

ד. בעולם הרפואה עוסקים עכשיו ביצירת תרופה למחלת הקורונה, וכמה מדינות שונות אמרו שהם בשלבי ההשלמה של התרופה. איך אנחנו צריכים להסתכל על זה? האם יש בעיה בכך אם אנו מקווים לרפואה טבעי למחלה זו, או שהתקוה הזו רק דוחה אותנו מהאמת, מההודעה שהרבש"ע שלח אותנו בתקופה זו, שאנחנו היינו צריכים רק לבטוח בו ית' ולצפות שהישועה תבוא רק ממנו ולא מבני אדם?

תשובה.

א. כתר - אין. ונחלק לפרצופי אריך ועתיק. אריך - אין. עתיק - אפס. ורפואה זמנית ע"י אין. ורפואה גמורה ש"יעתק" ממנו המחלה ע"י אפס.

אין - מסירות נפש.

אפס - אין עוד מלבדו ו"אפס" זולתו.

ב. האור אינו בוקע אלא זו מחשבה של מקיפים, ולכך אינו נרפא.

ג. הרפואה למעלה מן החומר. אין חומר שמרפא, רק אור רוחני, אין סוף.

החומר יכול לרפאות רק את ענפי המחלה, אולם לא את שורשה.

ד. רפואה בענף ולא בשורש.

הקשר בין קורונה לעטלף

יש שמועה בעולם שהקורונה הגיע מאדם שאכל עטלף. אם השמועה הזו אמת, האם יש קשר בין מחלת הקורונה (שהוא הגיע משער הנ"ן שבנו"ן של המדיה) להעטלף? מה מיוחד בהעטלף שיוצר מגיפה בדרגה של השער הנ' דטומאה?

תודה רבה להרב על כל ההדרכה הפנימית.

תשובה:

עטלף בגימט' קץ.

למה צורת הקורונה נראה יפה כל כך

ברשות הרב שליט"א, אם אפשר לי לשאול שאלה כזו.

נתעוררתי לדבר שלכאורה הוא פלא למי שמתבונן בו. ראיתי את התמונה של החיידקים המיקרוסקופיים של הקורונה, ונראה כעיגול שממנה באים הרבה קווין לכל הקצוות. עצם צורתו של הקורונה נראה כדבר יפה מאד, ואינו נראה כמו שאר החיידקים המיקרוסקופיים שנראים כמו שרצים איומים ומאוסים במראה שלהן. מה עומק הדבר שהקורונה נראה כצורה "יפה" מאד כזו, ואינו נראה כדבר מאוס כמו שאר חיידקים?

תודה רבה להרב על כל ההדרכה הפנימית לקראת הגאולה במהרה בימינו.

תשובה:

כי הוא סוד הכתר, עיגול, שממנו מתפשט קו - קווים. שהוא סוד יושר ועיגולים שנתבאר בתחילת ספר עץ חיים. וקורונה הוא זה לעומת זה. ולכך טומאה זו שורשית מאוד.

הקשר בין קורונה לארץ סין

רציתי לשאול את הרב, האם יש קשר בין מחלת קורונה לארץ סין? (שמעתי מת"ח שהמגיפה מתחלת דוקא מארץ סין שהם נודעים ברשעותם) (אומה זו הורגים בנותיהן רחמנא ליצלן, והם ידועים בעולם כהרוצחים והאכזריים ביותר, והם גם נחשבים כהמומחים בגניבה, וביותר הם ידועים כהכופרים הגדולים בהבורא, ובפרט היום, שהם מאמינים כל כך ב"כוחי ועוצם ידי" שלהם), שגם שאר אומות העולם מתפעלים מאומה זו ברשעותם שאין כמוה בכל מדינות עולם. האם יש שייכות בין ארץ סין בדוקא, עם שער הנון דטומאה, שממנה בא הקורונה?

עוד קשה לי, בגמ' סנהדרין בפרק חלק מבואר שאברהם נתן "מתנות" לבני קטורה, ופירש רש"י שזהו "שם טומאה", כלומר חכמת הכישוף וכוחות הטומאה, ושמעתי פעם (לא ידעתי המקור) שבני קטורה הם ארץ סין, וכן מסתבר, כיון שבני קטורה הלכו למזרח, וארץ סין הם האומה המרכזי של המזרח. וא"כ למה הקורונה - גילוי השער הנו"ן דטומאה - מתחלת דוקא מארץ סין, שהיא מקור לה"שם טומאה", הטומאה של הסטרא אחרא, ולמה לא מתחלת מארצות של עמלק (כגון איטליה או גרמניה) שהם הרע השורשי של הבריאה?

ועוד רציתי לדעת, אם קורונה היא גילוי השער הנון דטומאה של המדיה והאינטרנט, למה לא התחילה המגיפה מהמדינה שיצרה את כל הטכנולוגיה של המדיה והאינטרנט, שהיא לכאורה מדינת אמריקא?

תשובה:

מי האיר "ממזרח" צדק, שזהו אברהם בקדושה, בו מתחילים ובו חותמים, מגן אברהם.

ולכך בסוף הימים שמתגלה "מגן אברהם" מתגלה אף זה לעומת זה.

אברהם הפרידם ושלחם מעל פניו בעודו בחיים ומשם מתגלה שורש התערובת.

וכיוון שהפריד אב את בנו, לכך אף עתה נגלה בהם כן.

עמלק מתערב בצאצאים של ישמעאל ועשו. אולם תערובת זו כוללת תערובת בשורש יותר, באברהם אבינו. ומה שהוא הבדיל, הוא מערבבם.

החומר הגס, גשמיות, מקורו באמריקא, הטומאה של ע"ז שורשה במזרח.

והכלי הזה שייך לאמריקא, אולם הטומאה שבו שייכת למזרח.

כיצד לנהל שידוך בתקופת הקורונה

כיצד צריך לנהל שידוך בעיצומו של נגיף הקורונה האוסר על מפגשים חברתיים?

היה מאמר במגזין אנגלי גדול שהסביר כיצד להשתמש ב'זום'! האם עלי לדחוף לפגישה כעת? מה עלי לעשות?

תשובה:

כל נושא פגישות אלו היה שנוי במחלוקת בין גדולי הדור לפנינו. אולם בהוראת החזו"א נהגו בני השיבות להיפגש כפי הנהוג באותם ימים.

ככל שעוברים הימים הדבר נעשה מיום ליום פרוץ יותר ויותר ובפרט בחו"ל, דברים שלא שיערום המתירים כלל וכלל.

ולכך יש לנצל תקופה זו שהפגישות יהיו בריחוק מה (לא בזום) וממכה עצמה מתקן רטיה, פגישה במרחק של ד' אמות.

השגת שער הנו"ן דקדושה כעת

בתחילת הדרשה בנושא הקורונה הרב הזכיר שאנו נמצאים בגילוי שער הני' דטומאה בעולם, וזהו מלחמת גוג ומגוג, ולבסוף אנו מגיעים לשער הנון דנון דקדושה, שהוא גילוי המשיח. והרב מבאר ששער הנו"ן דטומאה היינו ה"ערב רב" של טומאת המדיה ואינטרנט, אבל כנראה שלא נתבאר בהדרשה מהו השער דנו"ן דקדושה. מהו "שער הנו"ן דקדושה"?

ראיתי שהרב מבאר באופנים שונים מהו שער הני' דקדושה - אחד דקדושה, כללות הפכים, דביקות פשוט בה', התכללות בה'. אבל כנראה הרב תמיד מבאר לנו שיש לנו עבודה בעקבתא דמשיחא להגיע לשער הנו"ן דקדושה (דביקות בה'), וא"כ כבר עכשיו אנו יכולים להגיע לשער הנו"ן דקדושה, וא"כ למה אמר הרב שרק בסוף התהליך של כל הטומאה בעולם תתגלה שער הני' דני' דקדושה?

והנה מ"ט שערי בינה (במקביל למ"ט שערי קדושה) במקביל לשבע הספירות (שבע ספירות לכל שבע הספירות, העולה סך הכל למ"ט ספירות). אבל שער הנו"ן כנגד ספירת הכתר, ושער הני' דני' הוא כתר דכתר, וספירת כתר כולל גם ספירות חכמה ובינה, וא"כ יש חב"ד בתוך הכתר. האם עכשיו נמצאים בזמן של בינה דכתר דקדושה, כיון שעדיין לא נתגלה כתר דכתר דקדושה שהוא מצב הגאולה ממש?

האם כוונת הרב היה רק מצד הזמן, אבל בודאי מצד הנפש אנו יכולים עכשיו להגיע לשער הני' דני' (דביקות פשוטה בה')?

תשובה:

כן. מצד הנפש ניתן להשיג הכל כבר עתה. וכבר היו מרבתינו שאמרו שהשיגו מדרגת משיח בנפשם.

אולם מצד הזמן מאיר עתה נון דנו"ן, אולם לא בקע את החומר באופן שלם, כי יש כנגדו נון דנו"ן דקליפה.

חכמה ובינה דכתר כבר מאירה בשנים האחרונות, ומשם שפע החכמה הפנימית, הן בסתרי תורה, והן בנגלות, במערכות רחבות בעיון הש"ס ובספרי הלכה לרוב.

והן להבדיל בעולם החולין נמצאות חכמות לרוב.

לימוד מהקורונה וקרינה G5

שלום לכבוד הרב.

הרב אמר שאחד הסיבות לקורונה זה שנתחבר לעצם ההויה שלנו ולקב"ה. וגם כל מה שהקב"ה סגר - בא לרמוז לנו איפה לתקן. כגון: חתונות, בתי מלון בארץ ובעולם, וכו'...

א. ראיתי מודעות שאמרו בין היתר כך: חלק מאיתנו הורידו את הכתר שעל ראש האשה (המטפחת) ושמו לראשן פאה נוכרית. כנגד זה הקב"ה שלח לנו את הקורנה שזה כתר בלטינית, וכמו שהרב אמר כתר דקליפה. מה דעת הרב, האם זה אמת?

ב. יש עכשיו פריסה ארצית של רשת G5 שיש לכאורה הוכחות שהיא הורגת כפשוטו, זהו כלי מלחמה לכל דבר, רק שמופנה נגד התושבים בעולם. האם גם כאן צריך להסתכל שזה מהבורא, ואם כן מה החטא שצריך לתקן כדי שהקב"ה יסיר מאיתנו את הכלי מלחמה הזה כנגדנו?

ג. גם החיסונים עם הנאנו ציפים שהם מתכננים להכניס לנו ללא ידיעתנו, האם גם זה מהקב"ה? ואם כן, מה השם רוצה לרמוז לנו לתקן כדי שיוסר מאיתנו הגזירה הנוראית הזאת?

ד. גם הודיעו כבר שרוצים להוסיף לנו גם ציפ לכל אדם מתחת לעור. מה השם רוצה שנתקן?

תשובה:

א. אמת לאמיתה.

ב. שער הנו"ן דקדושה - מסירות נפש בקדושה. אמונה ותמימות וחיבור שכלי עמוק לתורה"ק.

ג. אין לדון על העתיד בענין זה.

ד. כנ"ל את ג'.

מה לעשות לזכותו של ראש ישיבה שנחלה בקורונה

ראש ישיבה בגיל 47, נחלה במחלת הקורונה בשבוע אחר פורים, והוא היה מהראשונים שנחלה עם קורונה, והיה לו קשיים עם נשימה, והוא עדיין נמצא בבית החולים, וב"ה שהוא עדיין בין החיים. ולאחרונה הרופאים עשו בדיקה בו ונמצא שעדיין הוא "פוסטיב" (חיובי) עם ה"קורונה". ועדיין הוא תלוי במכונת הנשמה כדי לנשום, והוא לא נמצא במודע מחמת רוב התרופות שהרופאים נותנים לו. מצבו נשתפר קצת בחול המועד פסח ובימים האחרונים של פסח, היה לו ימים שפתח את עיניו וצלצל שישלחו לו גמרא, והוא ג"כ שאל מהו הספירה של היום. בינתיים, הבחורים והאברכים של ישיבתו עשה כמה וכמה דברים חשובים לזכותו, אבל עדיין מצבו קשה, עדיין יש לו את המחלה בקרבו, ובעיקר מצב הלב שלו אינו ידוע אם הוא בבריאות או לא.

יש לציין, הראש הישיבה הזה הוא אדם חשוב מאוד, ת"ח, ירא שמים, צדיק, בעל מדות טובות, וקנאי על האמת. מה הרב מציע לעשות לזכותו?

תשובה:

סגולה הנפלאה של הנפש החיים שער ג'.

לשנן ולהשיב אל הלב.

"הגל השני" - תמוז - אלול תש"פ

שמחה וגדלות המוחין בזמן הזה

שלום לרב. חז"ל אומרים איזהו עשיר השמח בחלקו.. אני מבין שבכדי לזכות לעשירות צריך להיות מאושר ממש ברגע הזה עם כל מה שיש ברשותך ולשמור על גדלות המוחין, וכך לזכות לעשירות.

א. כיצד ניתן להצליח לשמור על השמחה וההשלמה עם הרגע הזה למרות שיש ייסורים וקשיים ופערים.

ב. כיצד ניתן להפוך מקטנות המוחין לגדלות המוחין והאם ישנם תרגילים מעשיים שהרב יכול לתת בכדי להתאמן על כך?

תשובה:

א. ראוי לערוך רשימה, ובה לכתוב כל מה שזכה והקב"ה נתן לו. ולהתבונן בה רבות מדי פעם, ובכל יום ולו מעט, להכיר עומק הטובה שניתנה לו. וכן לעורר השמחה. ואח"כ להודות לקב"ה בפיו. ומעין כך נהג החפץ חיים בכל יום.

ובכל עת קושי לעורר במחשבתו ובלבו רשימה זו.

ב. נצרך רוחב לב של שמחה, כנ"ל.

ונצרך רוחב שכל. לשם כך נצרך מחד לחשוב מחשבות חיוביות בתמידיות, ואם אפשר פעמים אף גבוהות ומרוממות.

וכן שמוחו יהא עסוק תדיר עד כמה שניתן בעסק שכלי של התוה"ק באופן של עיון מעורר תשוקה וחשק של בירור, שתולדתו שמחה, שמחת מוחין ושמחת לב, משמחי לב.

הליכה עם מסיכות - מהי ההנהגה הנכונה

שלום כבוד הרב, מורינו ורבינו.

בתקופה בה אנו נדרשים ללכת עם מסיכות על הפנים, לפי דעתם של הרופאים והמומחים, אני מנסה להבין מה ההנהגה הנכונה באיזון שבין האמונה והבטחון לבין הנהגת הגבול והבחירה, וזאת לאור ההנהגה שאני רואה אצל

אנשים שומרי תורה ומצוות, שחלקם הולכים ללא מסכות היכן שבהחלט נדרש (ואני מתייחס לאנשים חשובים ולא לקלי דעת שלא באמת הקדישו מחשבה להחלטתם).

מחד ההנהגה המעשית צריכה לפעול בגדרי העולם הזה (למשל בלבבי חלק ט', פרק ג' התחברות לגבול ולבלתי בעל גבול), כאשר הנחיות הבריאות המתקבלות הם בגדר צו השעה של הבורא שמוציא אותם דרך שלוחיו, ועוד שאסור לנו להפקיר את עצמנו במקום סכנה וגם אם יש בידינו תורה ומצוות וזכויות - שמא יגרום החטא (כמו שנהג יעקב אבינו), ומאידך יש עלינו לדבוק באמונה בהשגחה פרטית מלאה וחתירת הבד שנצמיד לפנינו לא ישנה דבר. נתקלתי לאחרונה בהקדמת הזוהר על מעלת לומדי התורה: "כמה הוא חילא תקיפא דאורייתא וכמה הוא עילאה על כלא, דכל מאן דאשתדל באורייתא לא דחיל מעילאי ומתתאי, ולא דחיל ממרעין בישין דעלמא, בגין דאיהו אחיד באילני דחיי"..."

לסיכום, האם ההנהגה שלא לעטות מסיכה קשורה בדרגתו של האדם (בעל בטחון, דבוק בה', וכיו"ב), ואם כן, האם לא ראוי לו שלא לפרוש מהציבור לפחות בחיצוניות? האם המצב הוא לא בגדר סכנה ואז כל ההתייחסות לכך שונה? או האם בכלל המסיכה למעשה לא עוזרת, ואין כאן כלל נידון?

תשובה:

באופן מעשי נחלקו חכמי הרפואה האם ראוי לעטות מסכות, ואם לאו. ואם כן, היכן.

ולכך המיקל לסמוך על מקצת דעת רופאים מומחים שכך נוהגים במדינות מסוימות, יש לו על מי לסמוך.

בחיצוניות מצד אל תפרוש מן הציבור, וכן שגורם צער לאחרים באי לבישתו, ובעיקר במקום סגור יש לחשוש לכך, כל מקום ומקום לפי עניינו, בכל מדינה ומדינה, והחכם עיניו בראשו.

אמת הדבר שתלוי הדבר במדרגת האדם, ובפרט לגבי אם המסכה תועיל שלא יזיק. כי כדברי הרמב"ן יותר יש לו לאדם לשמור עצמו שלא יזיק משלא יזיק. אולם שלא יזיק יש לו לחשוש יותר, ונצרך בעל מדרגה גבוהה יותר משלא יזיק.

כפי הנראה המסכה גם עוזרת וגם מזיקה. ומי ששומר על ניקיון והחלפתה תדיר, שומרת הרבה, בעיקר במקום סגור.

חינוך והשקפה אודות השמד הרוחני שבעקבות הנגיף

כבוד מוה"ר שליט"א, השלום והברכה!

אשתדל בע"ה להעלות את שאלותי בקצרה, כהמשך למה שדיברתי עם הרב בע"פ.

זה זמן זמנים טובא שאני מתבונן במאורעות התקופה, במיוחד לאור מה שהשרישנו הרב שליט"א שאנו נמצאים עתה בעומק שער הנון דנון, ומה שלא שיערנו כלל הוא מה שאנו שומעים ורואים את חורבן הישיבות כהיום בסגירתן או אי פתיחתן, וחלק נכבד מבני הישיבות המסולאים בפז משוטטים ברחובות קריה, ורבים היו חללי הנפשות שמחמת הנגיף, יותר מחללי הגוף, מאשר שמענו פה בא"י, רבים רבים אשר בעו"ה כבר לא יחזרו לספסלי הישיבה, כאשר מעידים המתעסקים בדבר, וגם ממה ששמעתי בעצמי מכלי ראשון. ותחת אשר מנהיגי השלטון מבכרים את חללי הגוף על נזקי הממון וקריסת המשק, ומשום כך אפשרו לפתוח הכל, כל מה שיש בו נגיעה של ממון או חיי הנפש שלהם, תחת זאת אצלנו אין אנו רואים יד תקיפה אצל פרנסי הדור, ואין דורש ואין מבקש לבכר את שמירת הנפש והרוח על פני שמירת הגוף אשר נתקדשה באופן מבהיל בציבור שלנו, מעבר לכל פרופורציה, ונראה כאילו חיי הנפש הינם משנים לחיי הגוף, וכך נקלט ונתפס בעיני צעירי הצאן, ונשתכחו מושגי מסירות הנפש לתורה, ושתורה מגנא ומצלא, ומתי מעט פתחו את הישיבות למחצה לשליש ולרביע, ורק מעטים ממש מסרו נפש לפתוח הישיבות כסדרן ללא שינוי. ומי יודע מה ילד יום, וכיצד יראה ה'אלולי הבעל"ט.

ומעתה כמה שאלות ברשות הרב, לאלפנו בינה ולהאיר לנו את חשכת התקופה.

א. האם ההרגשות הנ"ל שכתבתי נכונות הן, ומה פשר שתיקת פרנסי הדור?

ב. כיצד עלינו לחנך את ילדינו לנוכח הקפאון הרוחני הנ"ל וכנגד שטיפות המח הבלתי פוסקות שחיי הגוף קודמין לכל ענייני הרוח ללא יוצא מן הכלל (ואשר משדרים תדיר שלא תהא כהנת כפונדקית - בניחותא ולא בתמיהה!)?

ג. האם יש לרומם את גדולי ראשי הישיבות אשר מסרו נפש לפתוח את ישיבותיהם כסדרן ללא חשש מהשלטונות, וכפי שרואים עתה שבמבחן הזמן הם אכן הצליחו ונתקיים בהם 'תורה מגנא ומצלא'?

ד. האם יש לראות בחלק מהוראות והנחיות השלטון כגזרת שמד, שהרי נראה שמשתמשים בנגיף לבטל תורה ותפילה מישראל?

ה. האם בכלל צריך לשמוע להנחיות השלטון בענין שמירת הגוף, כחבישת מסכה וכיו"ב, או שאין לסמוך על דבריהם כלל כמו ששמענו מהרב בתחילת התפרצות הנגיף בחודש אדר?

ו. אנו רואים בפועל שהסכנה אינה קרובה כ"כ, ומתוך אלפי נדבקים ל"ע לא נסתכנו אלא מתי מעט ב"ה, האם בשביל זה מי שאולי חושש בעצמו שנדבק כבר נקרא בור ברה"ר כמו שאמר לי הרב בע"פ, עד שנחייבו להבדק ולהתבודד וכו'? והאם לטרטר את בני הבית על כל שיעול או כאב גרון?

ז. האם מי שלפי חוקיהם מחוייב בבידוד מחמת ששהה בקרבת חולה, אכן צריך לעשות זאת מעצמו (כאשר אינו נדרש מהשלטונות, רק שידע בעצמו), ובאופן שאינו מרגיש בעצמו כלום, האם יתבטל בשביל זה מתורה ותפילה וזיכוי הרבים וכיו"ב?

אסיים בזאת, על אף שרוחי עוד סוערת בקרבי, אך די לי בזה שהטרחתי את כבוד מו"ר שליט"א, ומ"מ תורה היא וללמוד אנו צריכים, ובפרט בעומק הגלות והחושך אשר מכסה ארץ בעת הזאת. בברכה מרובה ותודה עמוקה.

תשובה:

א. המצב בחיצוניות מזכיר הרבה את המצב שהיה בין מלחמת העולם הראשונה לשניה. ושם הייתה הנהגת מאורי הדור דאז ר' חיים עוזר והחפץ חיים. ואעפ"כ היה מצבים מורכבים ביותר עם הרבה בעיות, כידוע.

עתה בחיצוניות יש דימיון וגם שוני. אולם בפנימיות המצב מורכב הרבה יותר, מהרבה אנפי. כי גם קודם להתפשטות הנגיף כלל עולם התורה והיהדות היו בגדר גוסס ולמטה מכך, שרוב גוססים למיתה. ורק מי שמוסר נפשו באמת - ניצל.

לשם כך היה נצרך לנתח את המצב בכללותו, ובפרטותו, פרט אחר פרט, להבין את המצב לאשורו בכללותו ובפרטותו, עד פרטי פרטים. ואז בס"ד לטכס דרך של בנין איך וכיצד לפעול, שלב אחר שלב, עם תכלית ברורה ובדיקה בכל זמן קצוב וכו'.

ונכון שכל זה אינו קיים כבר שנים רבות, והמצב הנוכחי הינו המשך של צורת הדברים קודם לכן, שכל מי שנדבו לבו פועל כפי כחו.

ב. לבטאות את האמת באופן פשוט ונקי מעומק טהרת הלב ולהשתדל לנהוג כך למעשה כל אחד לפי מדרגתו ומדרגת אנשי ביתו.

ג. ראשית יש לברר בכל מקרה לגופו מה גדרי הדין. ואח"כ ישנה מדרגת חסידות, ומשקל החסידות, כמ"ש הרמח"ל. כי כבר דנו הפוסקים בנידון מתי אומרים מגנא ומצלא. אולם נצרך שהחסידות לא תהא "דעה" של מח בלבד אלא מדרגת הלב. וגם נצרך שהפעולה תהיה בקדושה ולא פתיחת מוסדות שבתוכם הרבה מטומאת העולם, שלכך אין להם שמירה של התורה. וכן ברוב המקרים זו "דעה" ולא מדרגה, ובפרט של התלמידים. עיקר העסק עם הנגיף אינו מול השלטונות אלא עם הקב"ה ורצונו, מה רצונו מעמנו.

ד. יש דברים שיש בהם הגיון, יש דברים שיש בהם ספק הגיון, יש דברים שנובע מחוסר הבנה, יש דברים שנובע מחוסר רגישות והערכה לתורה ולרוחניות. ויש דברים שמצאו דרך לשלוט ביהדות. החכמה לראות בכל דבר את חלקיו ולא רק במבט כולל.

ה. יש לבדוק בגדרי הדין. ואם כמה מומחים חוששים לדבר יש מקום לחשוש לדינא בגדרי שמירה בכל מקרה לגופו לפי רמת החשש.

ו. כל שיש חשש מובהק שנדבק עליו להידבק. גם אלו שלא נסתכנו ניזוקו ע"ד כלל כלכלית, נפשית, בריאותית, ועוד, ולכך הוה מויק אם נדבק ויוצא לרה"ר.

ז. נצרך בירור מהו אחוז החשש של הסיכון ולפ"ז לקבוע ע"פ דין.

האם נכון לעלות כעת לארץ ישראל

שלום לך הרב. ביחס ליהודי חו"ל, בהינתן השאלות הקודמות כי מצב הקורונה הוא חיזוק השער הנו"ן של הטומאה, אם פרנסתם מאפשרת להם לעבור לארץ ישראל, האם זה טוב יותר והאם זה בטוח יותר לחיות בארץ ישראל?

בנקודת זמן נתון זה נראה כי העולם מתפרק. באמריקה אנו עוקבים אחר עלייתן של קבוצות קיצוניות שהורסות את המדינה בנקודת זמן זו, הן מתפרעות ובוזזות, ועכשיו רוצים לבטל בין היתר את מחלקות המשטרה - נראה שיש סכנה לעתיד. האם זה חכם לעבור לארץ ישראל לפני שהמצב יחמיר?

תשובה:

באופן כללי כן. באופן פרטי נצרך בדיקה פרטית.

האם להתפנות למלונית

לכבוד מוריניו הגאון החסיד בעל בלבבי משכן אבנה שליט"א.

רציתי לשאול מה לעשות למעשה במצבי עתה, שנגזר עלי בידוד לשבועיים עקב זאת שלביתי היה תסמין שהיא לא מרגישה טעם באוכל, ואחר הבדיקה היא קבלה תשובה חיובית שהיא חולת קורונה, והתקשרנו אלינו ושאלו אם אנו רוצים מלונית, ענינו מיד לא לעת עתה.

אך עדיין השאלה עדיין עומדת, כי יש שני צדדים לכל דבר, הצד השלילי של זה הוא פשוט, כי תלויים בחסדי המדינה על כל מגרעותיה, ומי יודע מתי נצא משם, ומי יודע מה זה יכול לגרום.

אלא שמצד שני יש גם צד חיובי לדבר, כי להיות במשך שבועיים עם כל הילדים בבית זה דבר קשה מאד, ובררנו אצל כמה שהיו במלונית, והם טענו שזה היה מאד טוב. וגם משנה מקום משנה מזל, אני מקווה ששם יהיה לי יותר ישוב הדעת, ואוכל יותר להתבודד ולחשוב עם קוני [ויתכן שזה בדיוק הפוך]. וכמובן שזה גם חוסך כסף.

על כן נפשי בשאלתי אם להתחיל בתהליך המביא לידי זכות שהיה במלונית. או לא.

תשובה:

ישנם מקומות פרוצים הן מצד המקום והן מצד היושבים בו, וישנם מקומות שמורים יותר.

אם נמצא מקום שמור ראוי לעשות כן.

מן המיצר "קראתי" וגו'. כמ"ש הגה"ח הרב שכטר, קורונה קראו-נא.

ויתקיים ענני ב"מרחב" י-ה, במהרה.

כיצד לשמר את העליה שאזכירם לה בתקופה זו

שלום לכבוד הרב שליט"א.

מאז החלה המגיפה, אני חווה בס"ד עליה רוחנית שמעולם לא חוויתי. הקשר שלי עם הקב"ה ועם התורה התחזק והגיע למימדים שלא ידעתי שקיימים, זכיתי להתקרב לכמה תלמידי חכמים (מה שהיה משאת נפשי מזה שנים), לקבל טעם ודרך בעבודת ד' ועוד. הבית כולו התחזק, ותופעות שליליות שהתמודדנו איתן לאורך שנים - כבר אינן. התחזקנו כולנו; אני, האישה והילדים הקטנים, והכל הודות לקב"ה, שזיכה אותנו במציאות הנוכחית לעבוד - ולגדול. זאת בנוסף לסייעתא דשמיא מעל לגדר הטבע אותה אנו רואים שוב ושוב בהזדמנויות שונות. כאן שוב המקום להודות לרב שלא נתן לנו אפשרות לראות בהתפרצות עוד תופעה חולפת, אלא להיענות לקריאה האלוקית לשינוי. כמובן - יש תמיד מקום לחיזוק, ואנו שואפים לכך.

לאור כל זאת, ואולי דווקא לאור זאת, אני שב ושואל את הרב: כיצד אנו יכולים להמשיך ולהתעלות בעבודה? כיצד נוכל לא להישחק? ברור לי שדווקא הימשכות המגיפה מעידה על הצורך בעבודה רוחנית, מפני שעצם הימצאותה מלמדת על רצון ד' בשינוי.

תשובה:

לאחוז בנקודה הפשוטה ביותר "פשיטות", שם השי"ת נגלה בבירור.

ולפרוש עד כמה שניתן מכל הרכבה חיצונית, פרישות בשום שכל ואיזון.

לאן לברוח בתוך שער הנו"ן

שלום כבוד הרב.

תודה להשם על העצות הישרות של הרב, אמנם יש לנו מהלך לא פשוט בבית ומחוצה לו, אני והילדים ממש ביד אחת מתנגדים למדיה וכולם לא רוצים כלל קשר למדיה. ברוך השם הילדים מפתחים מציאות פנימית של עבודת השם אפילו הקטן בן ה-5, וממש יש להם הבנה אמיתית נגד המדיה ובונים את עולמם הפנימי בצורה פלאית, הכל בזכות דברי הרב וההדרכה שהרב מדריך אותנו.

קצת יש לנו בעיה קשה, בתלמוד תורה עושים לבנים בכיתה ד' ליל משמר, וחלק מהתוכנית היא צפיה בסרט, אני ממש ממש כעסתי והזדעזעתי מכך, ניסיתי להלחם בכך ולמחות, אני ממש כואב שאני נלחם עם תלמוד תורה לא להקרין סרט, ואני נחשב לקיצוני בעיני המערכת.

הבעיה קיימת גם עם הילדה, ואפילו הבן הקטן בן ה-5 שלומד בחינוך עצמאי של אגו"י בחדרה חוזר הביתה כועס, כי בגן שמים להם סרטים והוא מתלונן באזניי, אני מדבר עם הגננות שמתנצלות, ואחרי שבוע שוב סרטים. לאן נלך הרב? מה עושים?!

אשמח לעצה, כי אני במצב לא פשוט בעניין הזה.

תשובה:

גלות! גלות! גלות!

לבכות! לבכות! לבכות!

אין כמעט לאן לברוח בתוך שער הנו"ן דטומאה, אלא לקב"ה בתוככי נפשו.

צורת החיים הפנימית בתקופה הזו

שלום כבוד הרב.

א. בתקופה הזאת מרגישים ממש שהסוף מגיע ומה שאני שומע מהרבנים לאט לאט רואים בחוש שזה קורה. זה מאוד מפחיד אותי למרות שאני מנסה באמת להתנתק מכל המידע שאני מקבל ושמוע מאנשים שאני פוגש ומדבר איתם (למשל 5G שפרסו בכלל מקום ואפילו מול הבית שלי) ועוד ועוד.

איך אני אמור להסתכל על הדברים בצורה נכונה? ומה הרב מציע לי לעשות? אני מרגיש שהמידע הזה מחליש אותי.

ב. התחלתי לעבוד בתקופה הזאת על "האני" שלי, "דע את עצמך" ובלבבי חלק א' וב'. האם העבודה על "האני" שלי יכולה להשתלב באמונה "בבורא ונברא"? או שעדיף לי להשאר בעבודה על "דע את עצמך" בלי שילוב?

למרות שאני ממש מרגיש את הנשמה בכל פעם שאני רק חושב על 'בורא ונברא' או 'היה הוה ויהיה', פשוט לא קניתי את זה בלב.

תודה רבה, וישר כח גדול לרב בכלל, ועל השיעורים בחולון בפרט.

תשובה:

א. לשנן את האמונה הפשוטה שהוא יתברך שמו עושה ויעשה לכל המעשים, ואין כח שליט בעולם אלא הוא, כמו שהרחיב בנפש החיים שער ג'. ועל ידי זה נמצא ומתנועע אצל הבורא, ועם הבורא, ולא נמצא בתנועת בשר ודם. וזהו צורת החיים האמיתית הפנימית לכל מבקש אמת.

ב. נתבאר בארוכה בספר **שאל לבי ח"א עמ' פח ואילך**.

בחיצוניות אין פתרון שלם. נצרך חכמה וסייעתא דשמיא בכל פרט איך לנהוג לפי הענין. אולם אין פתרון!!!

האם במצב התקופה יש לחשוש מגזירות הערב רב

לכבוד מורנו הרב שליט"א.

בעבר הרב אמר שאין קיום לעולם התורה, ולכך או שיהיה כמו המצב קודם השואה, או שהקב"ה יעצור זאת ויביא את הגאולה. האם לפי המצב שנהיה כעת זה אומר כהצד השני ואין חשש מהגזירות של הערב רב, ואין חשש לחורבן של הדור הבא?

יש לי בזה נפק"מ בבירור מהותי מעשי.

תשובה:

יש חשש רב.

סדר עולמי חדש ובונים החופשיים

יש הרבה טענות לאחרונה שמי שיצר את המגיפה זה קבוצת אנשים הניקראים בונים חופשיים/ אילומנטי/סדר עולמי חדש/ הוותיקן ועוד. שהם אגודת סתרים של מכשפים ששולטים בעולם ושולטים במדיה ובשחקנים ובמוזיקה וסרטי ילדים בעיקר, ומטמינים בהם סמלים תת הכרתיים וכו', והם נזכרים בדברי רבי יוסף חיים (בן יהודע בכורות דף ה,ב) ובליקוטי הלכות (א"ח ח"א הלכות בית הכנסת הלכה ו אות ט, בשם האנגלי פריי מייסון), ובאוצר כתבי הבעש"ט למקובל הרב רפאל סטבסקי (אגרת הקודש חלק ב פרק יד, ובשו"ת קונטרס היחיאלי

(אגב הם כתבו שהם עובדי ע"ז וזה מפריך את מה שהם טוענים, ומאמת את הקונספירציות), ועוד. אם אפשר בבקשה דעת הרב בנושא האם הרב חקר אותו? ואם כן מה דעת הרב בזה? וכיצד לנהוג ברוחני ובגשמי?

תשובה:

אין שום נפק"מ, אנו מאמינים בני מאמינים שהוא עשה עושה ויעשה לכל המעשים כולם. ובין כך ובין כך יש להתרחק מן אומות העולם וכל אלו שקרובים למעשיהם ודעתם.

תמים תהיה עם ה' אלקיך.

כל העוסק בהנ"ל הוא טעות גמורה. והוא עצת היצה"ר במקום לעסוק בעיקר.

מסכות בשיעורי תורה

שלום לכבוד הרב. רציתי לדעת למה הרב לא מורה לתלמידים שמגיעים לשיעור שלו לבוא עם מסכות, שאע"פ שהרופאים לא נאמנים, אבל לכאורה למיחש בעי?

תשובה:

אינני מורה הוראה. ובפרטות, אינני כמעט אומר לבני אדם מה לעשות.

כל חלקי בעולמי לתת "בהירות" בכל ענין וענין בכלל. ובגילוי חכמתו ית"ש בפרט. ובקרבת ה', דבקות, והתכללות בו, בפרט ממש.

האם יש ענין בלבית המסכות

לא הבנתי את תשובת הרב לגבי המסכה, האם הרב סובר שיש ענין בלבית מסכה למרות שרוב רובי הרופאים טוענים שאין בה שום הגנה? ת"ת, בתי ספר וסמינרים שלא לובשים מסכות לא היו הדבקות כלל, ות"ת, בתי ספר וסמינרים שלבשו מסכות היו מקרי הדבקה רבים. האם לבית מסכה היא רצון הבורא? ואם כן מדוע?

תשובה:

כיוון שיש הרבה בני אדם שחוששים אם לא לובשים, לכך מצד בין אדם לחבירו ראוי ללבוש.

המסכה אינו הענין העיקרי שיש לעסוק בו ולשכנע אנשים. העיקר לעסוק בעולם הפנימי, וקיומו בפועל.

צורת העבודה לשנה הבעל"ט - תשפ"א

בזמן פסח השנה נאמר לנו, כי העבודה שלנו היא להיות לבד ומבודדים בבתים שלנו.

האם זוהי גם הדרך המועדפת להתנהל במהלך הימים הנוראים הבאים עלינו לטובה? האם להמשיך בבידוד או לחזור למנהג הרגיל לארח את המשפחה ואת האורחים בתנאים התואמים לבריאות.

תודה, וכתובה וחתימה טובה.

תשובה:

כבר נתבאר בארוכה שמהות תקופה זו: בחיצוניות מרחק חברתי כל אחד מזולתו כד' אמות. ובפנימיות "עולם לעצמו". שזהו עומק הגילוי של תקופה זו, הכנה לגאולה, במהרה, אמן.

ולכך אין עיקר הכיוון לארח אחרים אלא עיקר הכיוון בפרט בימים אלו, ראש השנה ויום הכיפורים, לבנות עולם לעצמו.

צריך להתבונן ולהפנים שהקב"ה מבקש מאתנו שינוי כיוון, שינוי חשיבה. לא עוד חיי חברה עמוסים, טלפונים, פלאפונים, שליחת מייל, קשר יום יומי שעה שעה וכמעט דקה דקה עם בני אדם. אלא בנין של עולם פנימי לעצמו. וגם בחיצוניות - מרחק חברתי בשום שכל מבלי לפגוע בזולתו.

זה עבודתנו בס"ד לשנה הבאה עלינו לטובה, בנין עולם פנימי לעצמו, וגם בחיצוניות ד' אמות לכל אחד. הדברים פנימיים ואמיתיים, וזה מה שה' יתברך שמו שואל ומבקש מאנשי הדור. דרך זו ותקופה זו היא השביל להארת היחידה שבנפש, ושלמותו לבסוף הארת משיח בפועל גמור ושלם.

הנהגות לר"ה - תפילה במנין והכנסת אורחים

אני גר בלייקווד, ולמרות שהמספרים הנגועים בנגיף נמוכים, המספרים עולים... וכעת יש לי ב' שאלות:

א. לגבי התפילות בראש השנה. לבית הכנסת שלנו יהיה אוהל בו נוכל להתפנות, ולהתפלל בחוץ עם התרחקות חברתית, אני מקווה שתהיה דרך לשמוע את השופר. זו אפשרות אחת. או שאני יכול להתפלל בבית, ומישהו יבוא לתקוע בשופר. איזה מהם עדיף?

ב. כמו כן, האם מומלץ לקבל אורחים עם ריחוק חברתי? מה דעת הרב על המשפחה והנכדים?

תשובה:

א. תלוי ברמת החשש הנפשי, כמה רגוע וכמה חושש, וברמת התועלת הרוחנית מהתפלה במנין.

ב. תלוי בצורך הנפשי מצידו ומצדו, ובעומק אהבת ישראל שישנה.

העדר חוש טעם וריח על ידי הקורונה

א. אחת התוצאות של מחלת קורונה הוא העדר חוש הטעם וחוש הריח. יש בנ"א שאיבדו טעם או ריח שלהם כבר מפעם ראשונה שנחלה במחלת הקורונה בהתקופה בין פורים לפסח (שאז המגפה היה בתוקפו), ועדיין עד היום לא הוחזר להם את חוש הריח או חוש הטעם.

האם תופעה זו קשורה לדברי הרב שעומק המשמעות של המסכות שהוא על האף ועל הפה הוא משום שהקב"ה עכשיו מכסה את עולם הזה, תפיסת שית אלפין שנין שהוא בבחי' פה ואף (כדי להביא אותנו לתפיסת עולם הבא, אלף השביעי)? דחוש הטעם קשור להפה וחוש הרוח קשור להאף, וא"כ אפשר שהעדר חושים אלו הוא במקביל לדברי הרב על משמעות המסכה שמכסה האף והפה. מה דעתו של הרב בזה?

ב. ידוע המדרש שהערבות כנגד הרשעים שאין להם טעם ולא ריח, וא"כ אפשר לומר שהעדר חוש הטעם וחוש הריח ע"י הקורונה הוא משום דעומק טומאת שער הנו"ן הוא עומק הרשעים שאין בהם תורה ומצוות, לא טעם ולא ריח, וע"כ מחלה זו מאבד את הטעם ואת הריח. וגם באופן שונה אפשר לומר משום שמדרגת הדור הוא תפיסת רשעים, עומק שער הנו"ן דטומאה, ועל כן נתגלה בדור הזו מחלה שמאבד טעם וריח, כדי להורות שתקופתנו שער הנו"ן דטומאה הוא תפיסת הרשעים שאין להם טעם וריח - האם מחשבה זו נכונה?

ג. ואם הנ"ל נכון, אפשר לפי"ז להוסיף עוד, דא"כ התיקון לכך הוא ע"י אגודה עם צדיקים, וכמו שכ' המדרש שהכפרה לכל אלו הוא להיות באגודה, כדי שיבוא אלו ויכפרו על אלו... וא"כ אפשר לפי"ז שעבודתנו עכשיו ביותר הוא להתקשר לצדיקים, ובאופן פרטי יותר כדברי הרב, יש עבודה מיוחדת על דור הזה להתקשר למקום הפנימי והיחודי שלהם, וא"כ העבודה שלנו להיות נאגד ודבוק לה"צדיק" שבתוכינו, היחידה, המקום הפנימי בנפש שאין בו חטא... - האם הנ"ל נכון?

תשובה:

א. כן.

ב. כן.

ג. נכון אולם יתר על כן, אחרי סוכות, ד' מינים, בא שמיני עצרת, עצרו עמי יום אחד ללא ד' מינים, והבן.

פגיעת הנגיף בחוש הריח

לכבוד מורנו הרב שליט"א.

רבי פנחס מקוריץ (נופת צופים חלק א' - קסז) כותב; כל מי שאין לו חוש הריח אינו מהיכל המשיח, שנאמר "והריחו ביראת ה'".

איך צריך להתייחס לכך שנגיף הקורונה פוגע בחוש הריח, האם זה אומר על הבני אדם כמו שכתב, או שזה רק מגלה על מהותו הפנימית של הנגיף שהוא כתר דקליפה, שמעלים על אורו של משיח. וגם מדוע כתב כך, ולא להיפך - שזה סימן של הפשטה של ההלבשה החומרי על חוש הריח הרוחני כדי לגלות אותו?

תשובה:

דבריו קאי על חוש הריח הפנימי ולא על החיצוני. הוא דיבר בשפה של נשמה ולא בשפה של גוף.

פגיעה בנגיף - פוגעת בחוש החיצוני. ומי שכל חושו בגילוי ריח גשמי, נעלם החוש. אולם מי שיש לו התנוצצות של ריח פנימי נעשה גלוי יותר, כמ"ש חז"ל על החולה, ששכינה למעלה מראשותיו של חולה, כיוון שגופו נחלש - אזי אור הנשמה גלוי יותר למי שקודם לכן אור זה האיר בו בגילוי.

"הגל השלישי" - תשרי - כסלו תשפ"א

האם למסור נפש כנגד הנחיות הבריאות בא"י

שלום כבוד הרב.

מה עלינו לעשות לגבי ההוראות של משרד הבריאות - הגבלת כמות המתפללים לתקופה של 3 שבועות (קיבלתי ידיעה שהם אומרים שלושה שבועות כדי להרדים, אבל זה הולך להיות חודשיים לפחות). האם עלינו למסור נפש ולהורות לכל התלמידים בתלמודי תורה וגם רבני הבתי כנסיות להגיע בהמונכם ללמוד כרגיל, או להכניע למה שהם אומרים לנו.

אני שואל כי היום ברור לרובנו שהקורונה זה לא מגיפה בכלל ואין סיבה לסגר וזה אומרים טובי הרופאים בארץ ובעולם, וברור לנו כבר שהם פשוט מצאו דרך מדהימה לשבור ולהרוס את העולם החרדי, וזה כל כוונתם בראש ובראשונה, וגם רבנים מסויימים כבר מדברים על זה, ומה שהיה ברור למעטים היום ידוע לרבים מאיתנו.

אז מה השם דורש מאיתנו, האם למסור נפש וללמוד כרגיל ולהתפלל כרגיל אף על פי שיקבל דו"ח, או להיכנע להם ולהגיד זה מאת השם הגזירה ולקבל באהבה?

תש | בלבבי שו"ת בנושא קורונה

בפעם הראשונה הרב אמר שזה רצון השם שכל אחד יתחבר לעצמו ולהשם ישירות, השאלה האם זה גם עכשיו, ואם כן, למה זה שונה מכל התקופות בעם ישראל שנלחמו האויביים בעם ישראל ברצונו ללמוד תורה ולקיים מצוות, ועם ישראל עשה הכל כדי ללמוד ולא התייחס אליהם (וגם נלחמו פיזית)?

סליחה על הבלבול בדברים שנכתבו, תודה רבה.

תשובה:

עיקר עסקנו עם הבורא עולם ולא עם השלטונות.

כבר נתבאר שתקופה זו היא הארת יחידה, ולכך המהלך יחידי. אולם לפי גרסי ד' אמות של הלכה בלבד. וזוה שונה גזירה זו מגזירה שבכל הדורות.

האם להגיע לכותל בימים אלה

ראשית תודה רבה לרב שמאיר לנו את התקופה הזאת מאוד.

בתקופה הזאת מאיר אור רב כמו שהרב אומר. האם יש להתאמץ להגיע לכותל המערבי עכשיו ובחג הסוכות על אף הסגר, או שהאור גדול ולהישאר בבית עם היחידה זה יותר גדול?

תשובה:

כדאי להתאמץ, אולם באופן של יושר ואמונה. כי בכותל מאיר אור היחידה בגילוי, בבחינת משיח שעליו אמרו "הנה זה עומד אחר כתלנו".

מהות התקופה והאם דינא דמלכותא דינא

שלום לכבוד הרב. חשוב לנו לדעת מה דעת הרב על תקופה זו.

א. האם הקורונה זה אמת או שקר? (יש מי שאומר שזו המצאה).

ב. האם מי שהולך ללא מסכה עושה עברה, והאם צריך להקשיב להגבלות הניתנות מהמדינה, ואם לא מקשיבים מבחינת שמיא האם זה יחשב לעברה?

ג. לאיזו תקופה בהיסטוריה היהודית מקבילה תקופה זו? (על מנת שנלמד מהתקופה ההיא מה הנכון לעשות להיום).

תת | בלבבי שו"ת בנושא קורונה

ד. האם זה נכון שיש קבוצת אנשים המנסים להשתלט על העולם? (הבוניס החופשיים וכו').

ה. מה לגבי הכלל דינא דמלכותא דינא?

ו. מה ההנהגה הנכונה שצריך לנהוג בה בתקופה זאת?

תשובה:

א. חלק כך וחלק כך.

ב. מדין בין אדם לחבירו יש להקפיד על כך. בעיקר יש להקפיד על ריחוק.

ג. אין הקבלה, זהו עקבתא דמשיחא, סוף הגלות.

ד. כן. אולם גם בזה חלק נכון וחלק לא.

ה. כבר שלל הרב מבריסק ואמר שאין להם דין של "מלכות".

ו. יחידות, פנימית, בעומק הנשמה.

מהו השקר שבקורונה

בתשובה הקודמת הרב נשאל האם הקורונה זה אמת או שקר, והרב השיב: "חלק כך וחלק כך".

אני מבין מדוע קורונה היא מציאות פיזית "אמת", אבל אני לא מבין ברור למה הרב חושב שזה גם "שקר". האם הרב יכול בבקשה להבהיר זאת?

תשובה:

הפרטים חלקם אמת וחלקם שקר, מועט או גדול. חלק נובע מחוסר מחשבה והבנה, וחלק במזיד משיקולים שונים, פוליטיים, כלכליים, החלשת הדת, שליטה, ועוד ועוד.

נישואין בתקופת הקורונה

לכבוד הרב, שלום וברכה.

קראתי את הדברים שהרב כתב בחצי שנה האחרונה על התקופה שאנו עוברים, שהעבודה שלנו עכשיו היא להיות ביחידות עם ה' וכו' וכו', יש לי שאלות שמטרידות אותי מאוד מאז שהתחילה הקורונה.

אני בפרק זמן של שידוכים.

א. אני אומרת לעצמי: איך אני אתחתן עכשיו? אם העבודה של עכשיו היא יחידות, ועבודה של נישואים זה אחדות עם עוד בני"א.

אז איך אני אצליח להשקיע גם בקשר של נישואין טרי (שיעסיק אותי המון, ואת כל כולי. ושידרוש ממני רק לצאת מעצמי להיות עם עוד מישהו)?

ובד בבד להיות ביחידות עם עצמי ועם ה' ית'?? (זה מאכזב לחשוב להתחתן עכשיו, כי אי אפשר להשקיע בשני הדברים ביחד ב-100% בפרט שאם יש סגר, זה להיות עם הבן זוג הטרי ללא הפסקה, בלי יכולת לעשות תהליך אישי).

ב. גם קשה לי לחשוב, איך אני אתחתן ויהיה בשמחה שלי, וכל העולם סביבי סובל!

קשה לי להכיל מציאות שאני אהיה בשמחה, ויש כ"כ הרבה אנשים בצער.

ג. וחוף מזה חשבתי, האם לא עדיף לחכות לגאולה השלמה ואז להתחתן בשיא השמחה, הקדושה והטהרה?

תשובה:

א. זמן יחידות עצמית, הוא לא כל היום, אלא זמן מועט, ויש זמן גם לזה וגם לזה. כל דבר בחיים אי אפשר לעשות בבת אחת, וכל הזמן, צריך לשנות את המבט. נצרך לקנות זאת לאט לאט בהדרגה.

ב. צריך להשתתף בצער הזולת, אולם לא כל הזמן, זה מסוכן לרוב בני האדם. עבדו את ה' בשמחה - בכל מצב.

ג. לא לחכות. לסלק את כל החשבונות, ולחיות כדרך הנהגת העולם.

בנוגע לדעת הקהל על הציבור החרדי בארה"ב ובא"י

לכבוד הרב היקר. תודה כמו תמיד על ההדרכה שלך לעזור לנו ללמוד להתחבר ולהתקרב להשם!

אנחנו מוטרדים מאוד מדעת הקהל הנוכחי בו מעורבים היהודים החרדים והיראים בארה"ב ובישראל. מה אנחנו אמורים לחשוב, איזו תשובה יכולה לעזור, איך אנחנו אמורים להגיב לאירועים האלה? מה אנו יכולים לעשות באופן אינדיבידואלי בכדי לסייע בתיקון ההפרה בשמיים? כקהילה?

תשובה:

עלינו לדעת שאנו נמצאים בעומק הגלות, וחשך יכסה ארץ וגו'. וכמעט הכל מבולבל ובלתי מובן, ולא מתאים בגילוי לדרכה של תורה.

עלינו פחות לעסוק במה שנמצא בעולם הרחב, יותר ויותר להתמקד בעצמינו, ובקרובים לנו, לעורר ולגלות את הנקודה הפנימית שבתוכינו, להכירה, להתחבר אליה, לחיות עמה, ולהוציאה לפועל.

כקהילה יש לבנות מהלך של עסק בעולם הפנימי הטהור, בקביעת שיעורים, ועבודה פרטית של כל יחיד.

ככל שנצליח בכך בס"ד, עלינו להרחיב פעילות זו עוד ועוד למעגלים רחבים יותר, כל אחד לפי הכוחות והאפשרויות שהקב"ה מזמן לו.

כאשר תלמודי תורה סגורים האם להעביר לת"ת אחר

לכבוד מורינו הרב שליט"א, השלום והברכה!

הבוקר (מחרת אסרו חג הסוכות) התעוררנו למציאות כואבת של תלמודי תורה סגורים ותינוקות של בית רבן בטלים. כך כאן בעירנו ברוב הת"ת, ושמענו שכך גם בשאר חלקי ארץ הקודש. אמנם ידוע לנו על חדרים כאן שבכל זאת פתוחים במסירות נפש על אף הסיכון, ומקיימים בעצמם את תשובתו של ר"ע כנגד טענתו של פפוס (ברכות ס"א ע"ב), ומה במקום חיותינו כך וכו'.

שאלתי כעת, האם במציאות זו מחובתנו כהורים לנסות להעביר את בנינו שיח' [כיתה ג] לחיידר אחר בו מקיימים את הלימודים כסדרן, כי מי יודע עד מתי ימשך הדבר. או שאין זו מחובתי, ואין לנו אלא לקבל את הגזרה ולהמתין עד יעבור זעם. או שישנה דרך שלישית. ומה שיוורנו הרב נעשה בעה"י.

נודה מאוד אם יואיל להשיבנו דבר, כי בנפשנו הוא, וגם הילד עצמו מיצר על כך מאוד, כי כבר מערב שבת שובה נסגרו שערי הת"ת ותורה מה תהא עליה. בברכה ובהודאה גדולה מאוד.

תשובה:

ראשית לאחר התלהטות האש מתוך הכרה שזו התלהטות, יש להמתין כמה ימים להשקטה. ואז, לראות ראשית ממקום שקט ורגוע יותר. וכן יתכן שהדבר ישתנה בס"ד.

ככלל, לקום בבוקר ולהגדיר זאת דחוף ולפעול מיד, זו אינה הדרך הנכונה, זו דרך שלא נשקל בה הדברים כראוי.

מחד האדם חש שזו "אש דקדושה", אולם מאידך ע"ד כלל זה גורם לחוסר שיקול דעת ערוך ומדוייק.

האם בעימותים עם השלטון יש משום חילול השם

שלום לכבוד הרב.

בחוה"מ סוכות נשאלה שאלה חמורה בבית המדרש אודות גדרי חילול השם, אחר שרבים בציבור החרדי החזיקו בתפילתם ולימודם בביה"כ, ויש גם שלא ביטלו מנהגם בשמחת בית השואבה, מה שייצר חיכוכים עם כוחות המשטרה שבאו לפנות את המתפללים עד כדי אלימות קשה, וגרם לרעש גדול בתקשורת הכללית וכו', וזה היה בכל הערים החרדיות ובמגוון חוגים.

וכאן היו שצידדו לומר שהמאבקים האלה שיוצאים לתקשורת יש בהם חילול ה', כך נטען בעיקר מהבעלי תשובה שבינינו שזוכרים את ההשתלחויות בתקשורת מהזמנים שהם היו בצד השני וכיצד הם קיבלו את הדברים אז, וגם יש אברכים שדעתם כך שכל מאבק עם השלטונות גם אם הוא נכון ע"פ תורה יש בו משום חילול ה' כלפי הבריות שאומרות ראו פלוני שלמד תורה כמה מכוערים מעשיו וכו'.

מאידך יש שצידדו בנחרצות שאין לנו לחוש למה שחושבים עלינו וכיצד מציגים אותנו בציבור הכללי החילוני, משום שאין להם את סולם הערכים שלנו ומה שחשוב לנו באמת, ואין לנו לבטל תורה ותפילה בבה"כ בשביל שכך החליטו בשלטון הערב רב, ועליהם להבין שאם אפשר להכנס למכולת ולהחזיק בעגלת קניות, כך להבדיל אפשר להכנס לביה"כ ולהחזיק בס"ת, והכל הוא ענין של סולם ערכים, ולא אמרו בגמ' (יומא פ"ו ע"א) היכי דמי חילול ה' וכו' רק בפני הבריות שמחזיקים בסולם ערכים נכון ע"פ תורה, שהם מצפים מתופסי התורה שיקיימוה בשלמות הראויה.

לכן אמרנו להציג את הדברים לפני כבוד הרב שליט"א שירנו מהי דעת התורה בזה, ושכמ"ה.

תשובה:

ניתן מבט פנימי למצב הנוכחי. כשם שהיה להבדיל לפני השואה תערובת וקרבה בין יהודים לבין אומות העולם, וחלק מתהליך השואה בא להבדיל ולהבליט מיהו יהודי, כנוודע, וכפי שחידדו רבותינו - כן הדבר בארץ ישראל. כפי שאמר החזו"א, שאינו חושש מן המלחמה עם פורקי עול תורה ומצוות, אלא ח"ו שמא יהנו מקרבתם. וכבר אמר שיחזיק מעמד בין ס' לע' שנה, ולא נפל מדבריו ארצה. במצב קרבה זו באופני קרבה רבים, מסדר הקב"ה בהנהגתו דברים שייצרו פרוד והבדלה, וזה התהליך שנעשה עתה.

ולכך אין עיקר הנידון כאן השתא חילול השם, אלא זו הנהגת ה' להבדיל בין מקדשי שמו, לבין אלו שעדיין לא זכו לכך, הבדלה במעשה, בהרגשה, ובדעה, ובכל קומת הנפש, במקביל לאהבת ישראל עמוקה מאוד.

זו הדרך לכו בה!

בירור נוסף בענין חילול השם בסערת התקופה והנהגת ה' בעולם בעת הזו

לכבוד הרב שליט"א.

בשאלה הקודמת הרב השיב לשואל ד"אין עיקר הנידון כאן חילול השם, אלא זו הנהגת ה' להבדיל בין מקדשי שמו, לבין אלו שעדיין לא זכו לכך". אני כאן באמריקה. האם כן הדבר גם פה?

בחול המועד סוכות שלחו מועצת גדולי התורה דאמריקה מכתב דחוף לציבור שצריך להיזהר בעניני הבריאות שהנהגת אנ"ש כבר גרם הרבה שנאת ישראל, איבה וחילול השם. וגם שהנהגה זו גרם לכמה וכמה חולי ישראל ר"ל. כמעט ולא שמעו. קצת התחילו קצת לזיזת כשנכנס בדבר הממשלה ונעשה הענין ליסוד החדשות בכל ארצות הברית ר"ל. קצת יותר התחילו לזיזת כשקנסו אותם קנסות גדולות וסגרו כמה ישיבות ובתי מדרש. עדיין יש הרבה מאנ"ש שמזלזלו בכל הענין.

האם גם פה באמריקה זו הנהגת ה'? אמת שבזה יובן העוורון הגדול שנפל על הרבה מאנ"ש, אבל האם באמת כן הדבר פה בחו"ל? אם כן, האם אין לאנשים אלו בחירה? לא יענשו על החילול ה'? על השנאת ישראל שגרמו ושיכול לגרום היזק רב לאנ"ש? על זה שגרמו לאנ"ש מחמת המחלה ליפול למשכב קרוב למיתה? האם הנהגת השם זו 'הנסתרת' פוטר אותנו גם לגרום מחלה לאנ"ש, או רק לגבי חילול השם ואיבה?

האם יתכן לומר שבחו"ל זו הנהגת ה' להבדיל בינינו לבין האומות? הלא נראה שפה הוא ההיפך. הרבה מהבעיות עם חרדים שמזלזלים בבריאות קשורות בזה שהרבה מאנ"ש אוהבים את נשיא המדינה טרמפ מאוד. וטרמפ עושה עסק גדול להקטין המחלה ולומר שאין באמת מחלה. ואם כן, אין יתכן לומר שיש פה הנהגה להבדיל בינינו לבין האמריקאים, הלא עצם ההנהגה מיוסדת באהבה עזה והערכה לנשיא המדינה שהוא היפוך ההתבדלות מהם?

בשמחת תורה רקדו הרבה בהקפות גדולות, ולפני כמה ימים רצו בחסידות אחת לסדר חתונה בברוקלין בעיצומה של המגיפה, בהשתתפות 10 אלף אנשים! אולי יש ענין מסירות נפש שלא לסגור ישיבה או בית מדרש, אבל מסירות נפש שלא ללבוש מסכה, לרקוד בשמחת תורה דוקא במאות, וחתונה דוקא באלפים, גם אלו הם יהרג ואל יעבור? אתמהה.

מי יתן והי' לנו הגרעק"א ז"ל שפעל והשפיע כל כך להפסיק ה'חולי רע' בזמנו עד שאף הממשלה שלחו לו מכתב תודה (באגרות סופרים כ"ט ופסקים ותקנות הרעק"א דף ע', ומובאים בחי' הגרעק"א החדש נדרים ל"ט כידוע).

אולי העוורון הגדול שאנו רואים פה הוא באמת מחמת מש"כ הרב, שזה הנהגה נסתרת.

הארכת מתוך הצער, ועיקר שאלתי היא לביאור דברי הרב בהאי ענינא לגבי א"י, ובפרט לגבי חו"ל. בכבוד רב ובבקשת מחילה על הטירדא.

תשובה.

א. השאלה שנשאלה באופן שנוהגים כדון, אלא שמפני סולם הערכים של בלתי שומרי המצוות, יוצר חילול השם. ולכך התשובה לא נכנסה לדיון אם נוהגים כדון.

ב. סוגיא זו רחבה ועדינה, ונשתדל להסבירה בקצרה.

כל דבר בבריאה מורכב מחלקים, תערובת, ובפרט בדור דידן שכח השולט בו ערב רב. כלומר, לא רק נפשות "ערב רב" שולטים, אלא "כל דבר מעורב בערב רב", והבן מאוד. ולכך אף סוגיא זו מעורבת תערובת רבה.

נגיף זה שצורתו כתר, כתר דקליפה, זה לעומת זה. בקדושה אנו מצפים למדרגת "ויתנו לך כתר מלוכה", מלכות ה' ובית דוד, משיח, שזהו "מכה בפטיש" של כל ימות עולם. לעומתו כתר דקליפה, "מכה בפטיש" של הטומאה, נ' שערי טומאה. ולכך שורש יניקת הנגיף היא גזירת שמד, והבן מאוד. זאת מלבד כך, ש"בחלק" מן המדינות, חלק מן השליטים או הפקידים וכדו', משתמשים בנגיף זה כמלחמת שמד על היהדות.

מעתה יש להבין, נגיף זה משבש סדרי עולם בתחומים רבים מאוד. וחלק משיבוש זה, משבש את סדרי אורח החיים הנהוג אצל בני ישראל.

בראש ובראשונה גורם "ביטול תורה דרבים". וכבר הביאו את דברי המשך חכמה בסוף פרשת תרומה, שס"ל שת"ת דרבים דוחה פיקוח נפש, ומוכיח זאת מיהושע ועוד, עיי"ש. ובאמת יש לדון רבות בדבריו. ועל סמך זה פסקו חלק מהפוסקים כן למעשה, שביטול תורה דרבים דוחה פיקוח נפש אף אם אינו גזירת שמד.

יתר על כן. יש להבין שכל מקרה לגופו של יציאה לתלמוד תורה או תפלה וכדו', באופן שאין ידוע נגיף, אינו מוגדר פיקוח נפש "בפרטות לכל מקרה". אולם בכללות גורם למיתה וחולים רח"ל. אולם רק במבט כללי, ולא במבט פרטי. ולכך בגדרי דין אין דנים במבט כללי אלא במבט פרטי, ולפיכך על כל מקרה בפרטות ברוב המקרים - אין זה גדר של פיקוח נפש.

אלא שכיוון שבאופן כללי גורם למיתה וחולי רב, נצרך תקנת בי"ד, תקנת הדור, כפי שהיה בכל הדורות. וכמו שאומרים בשם החזו"א, שאם היה בי"ד הגדול - היו אוסרים נהיגה ברכב, אף שכל נסיעה פרטית אינה גדר של איסור, מ"מ באופן הכולל גורם למיתה וחולי רב. והבן היטב הגדרה זו.

ומצד כך יש להתבונן ולהבין, שמחד הנגיף גורם מיתה וחולי רב, פעמים חזק מאוד ותולדותיו קשות, ופעמים רבות חולי קל.

ומאידך, אילו באנו לסגור הת"ת, ישיבות, ביהמ"ד, וכו', כפי שנעשה, דבר זה גורם לזעזוע עמוק מאוד, שגרם בפועל ל"אלפים" שעזבו את הדת, ולרבים שנחלש רוחניותם, ורבים רבים נכנסו לשימוש במדיה, ועוד ועוד אופנים של דרדור רוחני. וזאת מלבד בעיות נפשיות, חינוכיות, בריאותיות, כלכליות, שלום בית, ועוד ועוד.

ולכך נצרך שיקול דעת רחב מאוד מאוד, שיקול של "עיני העדה".

כל זאת נעשה בהשגחת השי"ת עלינו, שמצב זה יוצר בלבול רב, תערובת רבה, כל קהל ועדה פונה להיכן שפונה, ועי"ז נעשה חילול השם רב שיוצר מחיצה רחבה בין שומרי תורה ומצוות לאלו שעדיין אינם שומרים.

ומכיוון שכח הנ"ל הוא תערובת, לכך מחד יוצר הבדלה בין שומרי תורה לאלו שעדיין לא שומרים, אולם מאידך יוצר גם קירבה לאלו שמותחים ביקורת על הציבור התורני מחמת הנהגתו ומשתפים עצמם עם אלו שאינם שומרים, עד כדי הלשנה וכדו'. וכן כנראה הדבר בחו"ל, שמחד יוצר הבדלה, ומאידך תערובת.

במה לחזק ולהתחזק - לעצמנו ולאחרים בסערת התקופה

תשואות חן חן לו על תשובתו הנ"ל בענין הנגיף.

בכמה דברים יש חסר ברירות וחילוקי דעות איך לנהוג פה באמריקה (לכאורה כן בא"י). ומסתמא זה בא מחמת כח התערובת של הנגיף וכמו שביאר הרב. למעשה, מה עלי כיחיד לעשות, איך צריכים לנהוג? ומה אם רואים דברים אצל אנ"ש שנראים לנו כלא טובים הן מצד חילול השם, או איבה, הן מצד היזק לאחינו בני"ו וכו', האם למחות וללחום בדבר, או שהעבודה היא עבודה פנימית - לא להביט כלל על מה שנעשה אצל אחרים ורק לחזק עצמינו וללמוד ולהתפלל, ולעלות עמוק בנפש, ולהתקרב יותר לקב"ה?

ילמדינו רבינו. החותם בצער וחוסר ברירות.

תשובה:

לצערינו הדור מלא מאוד בבעיות חמורות מאוד. ובעיה זו היא אחת מהם, אולם לא העיקרית. וכיוון שאין בכוחינו לעסוק בכולם, עלינו לעסוק - או כל אחד בחלקו הפרטי השייך לנשמתו, או בבעיה השורשית.

הבעיה השורשית - קירבה לחיי אומות העולם, ובפרט ע"י המדיה, שהיא נו"ן שערי טומאה, וכל הנלווים לכך. טומאה זו היא המסתירה את אורו של משיח, והפילה כבר עתה עשרות אלפים של נשמות לתהום, ודרדרה את כל שומרי המצוות כמעט ללא יוצא מן הכלל ממדרגתם הרוחנית, מי פחות ומי יותר.

על זמן הגאולה חישוב הקץ ואורו של משיח

שלום כבוד הרב.

א. הגר"א אומר שמזמור 'יענך ה' ביום צרה' (תהילים כ) יש בו שבעים תיבות כנגד שבעים שנות חבלי משיח שהם ימי צרה, לפי מה שאני מבין מהרב אנו קרובים לגאולה, אך בעשרות שנים האחרונות לא היו כאלו צרות גדולות בכל שנה, ומאז השואה כבר עברו שבעים שנה?

ב. שמעתי שלגאון יש תאריך כמו איזה צופן מתי תהיה הגאולה, האם זה נכון? הרי הרב אמר שאת הקץ אף אחד לא יודע - "לליבי לא גיליתי"?

ג. בגלל שאנו בתקופה כזו שקרובים לסוף, ולפני הסוף אומר הגר"א שיהיו צרות רבות כמו חושך ואז יהיה יום וכמו אישה הרה וכו', האם מבחינת השאיפות בלימוד התורה האדם צריך להיות בבחינת שמא לא יספיק הרבה?

ד. האם יש סייעתא דשמיא בלימוד התורה בתקופה זו?

ה. על מה צריך האדם לעבוד בתקופה זו?

ו. אני מעוניין לעבור ישיבה למקום שהרמה שם יותר מתקדמת מקום שאני אגדל יותר בתורה, יותר אבנה את עצמי בלימוד וכו', כי היכן שאני נמצא הרמה נמוכה ואני מקווה שיהיה לי שם טוב, אבל זה דורש מסירות, ואני מרגיש שזה שיש כעת את כל התקופה הזו, זה מונע ממני מלעבור כי כבר אנו רגע לפני הסוף, מה לעשות?

תשובה:

א. משיח בא בהיסח הדעת כמ"ש חז"ל שלשה באים בהיסח הדעת.

והיינו שזו מהותו, למעלה מטעם ודעת. ולכך כל החשבונות שכתבו רבותינו כולם אמת. ובמקום שמסתיים החשבון - שם הארת משיח.

ב. כנ"ל אות א'. ובדקות יותר כמ"ש הגר"א באמרי נעם על ברכות, שיש גאולה בסוד משיח בן יוסף, והוא בבחינת אחישנה, ושם כל החשבונות, בבחינת אין נבון וחכם כמוך. ויש גאולה בסוד משיח בן דוד, וזה בעיתה. ועת זו לא נגלה.

ג. כן.

ד. מאיר אורו של משיח באור רב.

ה. על חיבור עמוק פנימי.

ו. ללמוד היכן שיותר טוב עבורך - בלי חשבונות אלו.

מה בעיקר נדרש מאתנו בתקופה הזו

שלום לכבוד הרב שליט"א.

הרב אמר שצריך לראות שכל מה שקורה לנו היום זה מהשם יתברך, ושלטון הערב רב עם המשתפים המחופשים לחרדים רק המוציאים לפועל, ואנו יודעים שיש להם תוכניות זדוניות לעשות שואה כפשוטו, אם זה על ידי החיסונים כולל החיסוני שפעת שמתכננים בחורף, והחיסון המתועד לבוא נגד הקורונה, ועוד..

הרב הזכיר כמה דברים שצריך לשוב בתשובה, (כגון במה ששאלנו את הרב האם הפאה הנוכרית היא אחד הסיבות לקורונה, והרב ענה "אמת לאמיתה"), אבל כמו כל דבר יש הכי עיקרי ויש פחות ופחות, אז מה הוא הדבר העיקרי שהקב"ה רוצה שנחזור עליו בתשובה, שצריך לתקן, מה שיסיר מעלינו את כל הגזירות, וישלח לנו משיח צדקנו ברחמים?

תשובה:

לחפש רק אותו בלבד, את רצונו וחכמתו, מצוות ותורה. בכל עומק הלב, בקשר פשוט, במח ולב.

חובת התפילה במנין בעת הזו

לכבוד הרב. ראיתי תשובה של הרב כי חובת התפילה עם מנין אינה כה חשובה כרגע, שכן אור היחידה מאיר חזק בתקופתנו.

השאלה שלי היא עבור מי שמתקשה לגשת ליחידה שלו, האם אין לו חובה כה חזקה להתפלל עם מנין?

תשובה:

ח"ו, לא זו הכוונה. אלא במקום שיש מחלוקת בין פוסקי הדור אם ראוי עתה להתאמץ ולהחמיר להתפלל במנין, יש לצרף לכך את הנ"ל, לצורך בנין כח הלבד בנפשו בשפיכת שיחו לפניו ית"ש.

תפילה ביחידות

לכבוד הרב שליט"א.

רצייתי לשאול: א. מזה תקופה ארוכה שאני מתפלל ביחידות במקום שקט, ואני מרגיש שאני עומד לפני מלך. משא"כ כשאני מתפלל בציבור ובפרט עם הרבה ציבור, אני מחכה שתגמר התפילה ואלך לדרכי. האם מותר לי להתפלל ביחיד גם לדין השו"ע, ובפרט בתקופה הזאת שאני והחברותא מנסים לעבוד להגיע ליחידה?

ב. האם יכול להיות שזה דמיון?

תשובה:

א. הניסיון לקבל "ניצוצות" מהיחידה, ולא להגיע כפשוטו ליחידה - לצורך כך נצרך מסירות נפש.

תתפלל חלק מן התפלה לבד, עד ישתבח.

ב. חלק דמיון וחלק נכון. זהו "ניצוץ" של אמת, של יחידות.

השקפה על ביטול תפילה והעדר תאווה מחמת הנגיף

א. בליל שמחת תורה לא הרגשתי כ"כ טוב והיה חשש לקורונה, ועל כן לא הלכתי לבית הכנסת להתפלל כדי שלא להזיק אחרים, וגם הילדים לא הלכו מחמת סיבה הנ"ל, והיה לי מאד חלישות רוח על שלא היה לי שמחת תורה בשנה הזו ובעיקר משום הפסד הרוחניות שיש להאשה והילדים שלי, שלא היה להם בשנה הזו את כל האורות הנפלאים וכל המתיקות לתורה ולמצוות ולקב"ה שהאדם בדרך כלל קנה ע"י הרקידות והשירות של שמחת תורה שהוא זמן כ"כ נשגב, וכידוע שהאדם קונה הרבה מדרגות ע"י רקידותו בשמחת תורה, ואפי' הילדים הקטנים קונים מתיקות לתורה ויראת ה' ואהבת ה' בתת הכרה שלהם, אבל בשנה זו נחסר לי ולהמשפחה שלי את כל האורות האלו. האם אמרי' אונס רחמנא פטריה, או חישב לעשות מצוה ונאנס וע"כ נחשב להרבש"ע כאילו קיימתי את כל השמחת תורה בבית הכנסת, ובפרט משום שאני הייתי רוצה בכל נפשי להיות שם? או שסו"ס נחסר לי את כל אורות הנ"ל, ויש לי רק אור בלא כלי?

ב. במוצאי יו"ט עשיתי בדיקה אצל הרופא, ונתגלה לי שאני "פוסטיב" (חיובי) עם קורונה, עכשיו אין לי חוש טעם וחוש הריח כבר לשבוע, ותמיד אני רוצה שחושים אלו יחזרו אלי, אבל מאידך יש לי את המעלה של יסורין קטנים וגם יש לי את המעלה של פרישות ממאכלים ואין לי כמעט תאוות אכילה עכשיו. מה צריך להיות היחס הנכון לזה, שכל זה הוא רחמי ה' עלי כיון שהוא תיקון לתאוות אכילה והוא קצת יסורין אצלי וע"כ אין לי לצפות מתי יחזור חושם אלו? או שבדאי אני צריך לרצות ולהתפלל שה' יחזיר חושם אלו אלי (ובפרט משום שאני דואג שהחושם לא יחזרו אצלי בכלל, שיש בנ"א שעדיין לא הוחזר להם חוש ריח וחוש טעם כבר מזמן פסח, או עכ"פ לא הוחזר להם א' מחושם הנ"ל, או עכ"פ היו צריכים להמתין זמן רב עד החזרת חושם האלו להם. וא"כ אני מסתפק, מה צריך להיות היחס לכל זה?

ג. ומחמת הקורונה שלי, המוסדות ביקשו ממנו לא לשלח הילדים לגן או לחדר עד סיום הבידוד שהוא י"ב ימים מהתחלת המיחושים. וליבי נשבר בקרבי על שהילדים אינם יכולים ללכת לגן (ובפרט על הבן שאינו יכול ללכת לחדר) ולהיות מחונך כראוי בשלימות לשבועיים. והתבוננתי, מה הסיבה המיוחדת שהקב"ה עושה זאת שהילדים לא יכולים ללכת לחדר? בשלמא על עצמי י"ל כמו דברי הרב שיש עבודה של לבד ויחידה בבית, אבל לכאורה אין שום תועלת להילדים מכל המצב הזה, ויש להם רק הפסד מזה שאין לו תשלומין. ובאמת היה לי את השאלה הזו גם בזמן בין פורים לשבועות שהיה כאן הסגר מוחלט והילדים לא הלכו לגן ולחדר לשלשה חדשים או יותר, ועכשיו אני שואל: איזה לימוד המיוחדת הקב"ה רוצה להראות לנו על חוסר היכולת הילדים להלוך לחדר שלהם?

ד. כיצד הדבר הזה יכול להיות "רחמי ה'", ולמה אינו נחשב כתוקף של מדת הדין? מה זה שונה מגשמים בליל סוכות, שהמלך מראה לנו שאינו חפץ בעבודתנו... בשברון לב, המצפה לראות את אור ה'... תודה רבה להרב.

תשובה:

א. נחשב "כאילו" עשאה. אולם לא בפועל גמור, אלא במדרגת "כאילו", ודו"ק.

ב. זהו מתנת ה' שתראה איך נראה חיים ללא תאוה, ועי"ז יש ברירות בתאוה ותולדותיה, ומתוך כך לבנות סדר נכון לגבי התאוה.

ג. זהו רחמים ללמדנו לחיות בלתי תלות בכל הסובב הבלתי טהור כראוי.

ד. בגשמים אינו יכול לשבת בפועל בסוכה ולקיים המצוה. כאן יכול לעבוד את ה' באופן פנימי יותר. כל תקופה זו היא לימוד לחיי פנימיות ללא תלות בחיצוניות.

רפואה שלמה ומהירה בתוך כל שאר חולי ישראל!

בירורים בעומק ענין המסכות והמגיפה

ברשות הרב שליט"א, ברצוני לברר כמה דברים בעומק דברי הרב על תקפותינו, חלק מהם הם שאלות כלליות וחלק מהם הם שאלות בבירור דברי הרב על תקופתינו, ויש כאן סך הכל אחד עשרה שאלות, וסליחה על כל האריכות.

א. הרב מסביר בתשובה שעומק המסכות בתקופתינו הוא רמז שהקב"ה מכסה עכשיו השית אלפין שהם הפה והחוטם, כדי שיתגלה ימות עולם הבא. האם זה ג"כ קשור לזה שהקורונה התחילה מתקופת פורים שהוא זמן של לבישת מסכות?

ב. איפה מבואר בספה"ק שהפה והחוטם הם כנגד השית אלפין?

ג. ראיתי בדברי ר' יצחק מאיר מורגנשטערן שליט"א שהחוטם כנגד משיח בן יוסף והפה כנגד משיח בן דוד, האם זה קשור להנ"ל?

ד. ועוד קשה דהא ידוע שהפה הוא כנגד מלכות, וא"כ לכאורה הפה הוא כנגד אלף השביעי?

ה. האם מבואר מה תהי' עבודתנו באלף השביעי, אלף השמיני, אלף התשיעי ואלף העשירי?

ו. ראיתי בספר אחד שאלף השביעי תהי' בחינת שבת, אלף השמיני תהי' בחינת חנוכה, אלף התשיעי תהי' בחינת פורים, ואלף העשירי תהי' יוהכ"פ (ולא זכרתי מאיפה נלקח דברים אלה), האם זה אמת?

ז. ואגב מבואר מהנ"ל (אם הנ"ל נכון) לכאורה, שפורים הוא שלב קודם יוהכ"פ וא"כ לכאורה יש להביא ראיה מזה שיוהכ"פ קדוש יותר מפורים, אבל א"כ קשה דהא לעולם אומרים שפורים קדוש יותר מיוהכ"פ, דיוהכ"פ הוא רק "כפורים" וא"כ פורים גבוה מיוהכ"פ, וצ"ע.

ח. באלף העשירי הכל מתכלל בהשורש, כמו שהרב מבאר, והרב מסביר שעבודתנו להיות מוכן לאותו ביטול וכליון לעתיד, לרצות לביטול המציאות שלנו ולהתכלל בה', וכליון הרשעים היינו שהרשעים אינם מסכימים לאותו ביטול, וזה גופא תהי' כליוןם לעתיד, ושכל עומק בחירתו הוא לבחור באותו ביטול גמור והתכללות הגמורה בה' שתהי' לעתיד באלף העשירי. איך האדם יכול ללמוד דרכי הביטול ודרכי התכללות כדי להסכים יותר ויותר לאותו ביטול (דהא הנסיון הקשה להאדם הוא אם מסכים שמציאותו יתבטל לגמרי או לא)?

ט. בשיעור על ענין "בלבביפידיה מחשבה - מגפה" הרב מבאר למ"ד שחטא אדה"ר נגרם ע"י "גפן" זה היה שורש לענין "מגפה" שיש בה אותיות ג"פ המורה על ענין גף-כיסוי, וענין גוף (העלמת האור הפנימי, כיסוי הנשמה), שגורם מגיפה בעולם. ולפי"ז א"כ מהו למ"ד שחטא אדה"ר היה ע"י חיטה, או ע"י תאנה, או ע"י אתרוג?

י. האם קורונה היה נחשב לדינא כמגיפה (עכ"פ כשהיה בתוקפו)?

יא. בתוספתא תענית ב' ו"א מבואר שתהי' "מבול של דבר על העובדי כוכבים" בימות המשיח, ושמעתי מת"ח אחד שאמר בשם הגר"ח קניבסקי שליט"א שציון תוספתא הנ"ל לתקופתנו, אמנם לכאורה קשה דהא גם עם ישראל סבלו מזה, וא"כ למה נחשב לדבר רק על הגויים?

תשובה.

א. כן. כיסוי פה וחוטם, דיבור ריח תחתון, וגילוי דיבור וריח עליון, משיח, מלשון משיח לפי תומו, ונאמר בו והריחו ביראת ה'.

ב. מושכלות פשוטים בחכמת האמת. חוטם ופה, כנגד ז"ן, בחינת ו"ק, שית אלפי שנין.

ג. כן.

ד. שאלה שורשית. עכשיו מלכות נכללת ביסוד בעטרת היסוד, ולכך יש רק שית אלפי שנים. ולשיטת הגר"א מלך מדת המלכות מעולם לא יצא. ובתורת מהר"י סרוג, בספר עמק המלך ועוד, המלכות נמעכה. ובתורת מהר"ח"ו יצא למלוך ונשברה. ולכך דוד המלך נקרא "בר נפלי", אין לו קיום. אולם לעת"ל יתגלה מלכות בשלמות, "והיה ה' למלך".

ה. על נקודה זו נבנה ספר דעת תבונות, ע"פ ספר ברית מנוחה.

בפרטות. אלף שביעי - אורות הפה. שמיני - חוטם. תשיעי - און. עשירי - שערות. מהותם נתבאר בהרחבה בעץ חיים, ובפרט בשער ד' - שער אח"פ.

ו. כן. אולם בדקות, תשיעי יוה"כ, עשירי פורים.

ז. כנ"ל.

ח. ספר דע את הויתך ובלבבי חלקים ז-ח-ט.

ט. בחינות נוספות. ובקצרה, חיטה - לשון חטא. תאנה - לשון תאונה ואניה, בכי. אתרוג - חמדה, כמ"ש הרמב"ן. וכולם אמת, וכל אחד הסביר בחינה אחת מן החטא.

י. בדין מגפה מצינו בעיר או מדינה, ושם נצרך שיעור רב יותר של מתים בכל יום רח"ל. אולם לא דנו הפוסקים במגפה בכל העולם. וקשה לחדש לדינא חידוש שם מגפה בכל העולם, שכיוון שמקיף את כל העולם כמעט לחלוטין יש לו דין מגפה, כי בכל העולם מתים מספר הנקרא מגפה לכאורה - לפי נאמנות הרופאים.

יא. שורש מגפה זו אינה בישראל אלא בערב רב, ומכיוון שנתערבו בישראל לכך גם ישראל כשרים נדבקו בה.

היחס כלפי המצב של סגירת מוסדות התורה בא"י ובאמריקא

אני קצת מבולבל מהו היחס הנכון שצריך להיות כלפי המצב הנוכחי בעולם..

א. האם יש לראות סגירת הישיבות ובתי כנסיות בארץ ישראל וכן עכשיו באמריקא (בעיר נו יארק ועוד מקומות) שהם כגזירת שמד? מאידך הממשלה סוגרים רוב מקומות הגויים שאינם הכרחיים, ולא דוקא מקומות התורה, אבל מאידך המוסדות תורניים סובלים הרבה יותר מהגויים, ורואים שבמיוחד השומרי תורה ומצוות סובלים ביותר מכל זה באופן שאינו ישר ביחס למה שאחרים סובלים ע"י הממשלה. ועד עכשיו שמענו מזה בארץ ישראל, אבל עכשיו גם באמריקא יש תחושה כאן שהמושלים כאן בנו יארק עושים זאת במיוחד כדי לצער

המוסדות התורה והתפילה, וכאילו שהם לוחמים עם יהודים דתיים. ובאמת הם אמרו בפה מלא שהקורונה מתפשט עכשיו יותר ע"י ציבור השומרי תורה ומצוות, א"כ האם כל זה נחשב גזירת שמד?

ב. ואפי' אם אינם גזירת שמד ממש, לכאורה זה נובע מקליפת עמלק שגורם רפיון כללי בתורה, וא"כ האם זה מלחמת עמלק עלינו? והאם זהו קיום דברי הגר"א שבסוף עקבתא דמשיחא הערב רב גוזרים גזירות על היהודים, וזה מתחיל בא"י ומתפשט לשאר ארצות?

ג. וכמו בחורבן הבית שיש להתאבל ולהצטער בחיצוניות, אבל יש לשמוח בפנימיות מחמת שהוא לידתו של משיח, האם כמו כן צריך לראות את כל סגירת מוסדות התורה בחיצוניות כגזירת ערב רב וכוחו של עמלק, אבל בפנימיות הכל הנובע מרחמי ה'?

ד. כעין קושיא הנ"ל, האם הקב"ה רוצה מאיתנו שאנו נצטער עמוק בלב על סגירת הישיבות ובתי כנסיות כדי לקבל איזה לב נשבר כדי להיות ראוי להגאולה, או שלא צריך להיות עצב כלל וכלל, רק יש לשמוח על שיש לנו את העבודה להיות לבד בהבית עם ה', וכמו שהרב אומר מתחילת תקופת הקורונה שהעבודה עכשיו הוא להיות לבד בבית עם עצמנו ועם הקב"ה?

תודה רבה לרב, שמאיר לנו תמיד אור בתוך החושך ומגלה לנו איך שהחושך גופא היא אור.

תשובה:

א. בחלק מהמקומות והמקרים זהו שמד, ובחלק לא. אולם עצם שורש יניקת הנגיף, שצורתו כתר, כתר דקליפה - הוא גזירת שמד.

ב. כנ"ל, כתר דקליפה, "מכה בפטיש" לכלות את כל הקדושה היל"ת.

ג. בחיצוניות אבלות ובכי על צער השכינה וצרתם של ישראל וכל יושבי תבל, ובפנימיות שמחה על האור הפנימי, "עולם הבדידות דקדושה".

ד. גם וגם, כנ"ל.

התאונה הנכונה בשעת המגיפה

בענין התאונה הנכונה בשעת המגיפה, מצינו ראינו להרשב"ש (סימן קצה) שכתב וז"ל, "אבל בימות המגפה צריך להזהר בתכלית השמירה, ושיוסיף בהנהגתו לנקות המותרים, ושלא להרבות במזון, ושיאכל דברים טובי האיכות ומעטי הכמות, וירבה המנוחה וירחיק היגיעה". עכ"ל. האם יש בחז"ל ובספה"ק דברים נוספים בענין זה, זולת מה שכתב הרב שליט"א בספרו "להב אש" בענין הנהגת האכילה שהוא מבחינה רוחנית?

בברכת התורה ובהכרת הטובה!

תשובה:

מגיפה, יגף, נגף, שורש ג-פ. ראשי תיבות ג' פרקים. ונודע נה"י ג' פרקים. ו"ק, ששה פרקים. קומה שלימה, י' פרקים.

ונודע בספר יצירה, ראש בטן גויה, ראש - מוחין, בטן - כרס וכל חלקיו, גויה - גוף.

ונודע, ראש - מוח, גוף - לב, בטן - כבד.

ולכך עיקר מגיפה בבחינת בטן - כבד, מערכת העיכול והאכילה.

וקטן הנמצא במעי אמו, הוא במדרגת נה"י, ג' פרקים. מדרגת כבד, אכילה. כמו שכתוב (נדה ל): "אוכל ממה שאמו אוכלת ושותה ממה שאמו שותה". כולו מדרגת בטן, אכילה.

ולכך עיקר תיקון המגיפה, בבחינת עיבור, בטן, כבד, תיקון מדרגת מערכת העיכול, תיקון חוזה הגופני. ועיין עוד חסד לאברהם (מעין ה נהר כח). דברים אלו נכתבו ביתר הרחבה במאמרי מגיפה שנכתבו לאחרונה.

ועוד. עיקר המגיפה שורשה ומקורה מבירורי מלכי אדום, החלקים שלא נתבררו, כמו שכתב האריז"ל בשער הכוונות (דרושי תפלת השחר דרוש ג) ובשער היחודים (פרק יג) ובפרי עץ חיים (שער עולם העשיה פ"ד). ועיקר הבירור ע"י אכילה, שאם לא בירר נכנס לתוכו ומזיקו.

קונספירציית הקורונה והחיסונים

שלום כבוד הרב.

מאז פרוץ מגיפת הקורונה יש המון שמועות על תאוריה שבה כביכול ע"י הנגיף מספר מנהיגי עולם וארגונים מנסים "לדלל ולשלוט באוכלוסיית העולם", אומרים שהדבר יתבטא כביכול בעיקר על ידי חיסונים שיחייבו את האנשים לעשות והתוצאות עלולות להיות קטלניות, הדבר נשמע מופרך אך יש המון הוכחות, סרטונים, מסמכים המאשרים דברים אלו. השאלה הנשאלת היא האם יש משהו לעשות מבחינתנו על מנת להגן על הילדים והמשפחה? מהי ההשתדלות שצריך לעשות במצב כזה?

תשובה.

לעת עתה זהו נידון על עתיד, ולא הווה, ביחס לפרטות השאלה. ולכן עלינו לילך בתמימות עמו ית"ש, ולבקש גאולה שלמה "היום", ולהתאים את כל הויתינו לכך.

בכללות, כל סכנה שאינה ברורה בהווה, אין לעסוק בה, כי אין סוף לחששות, וכבר אמרו: "אל תצר צרת מחר שמה מחר בא ואיננו, ונמצא מצטער על עולם שאינו שלו".

אולם אם זהו עתיד קרוב להווה, והחשש סביר, יש מחד להתפלל ולהתחזק בבטחון בו ית"ש, ומאידך לפעול כראוי בענין.

חיסון לקורונה

לכבוד הרב שליט"א.

האם יש ליקח החיסון לקורונה, או שעבודתנו עכשיו להתרכז רק על אין עוד מלבדו, ואין ליקח החיסון? (השואל הוא מחו"ל והשאלה היא על החיסון שעומדת בקרוב להימצא להמון באמריקה, שע"פ החוקרים החיסון עבר כל שלבי הבדיקה ועובד כראוי ויש בו סיכום להצלחה בתשעים אחוז, וכפי מה שהם אומרים אין בו סיכון או תוצאות גרועות).

תשובה.

זהו שאלה קודם זמנה, כי לצורך כך נצרך בירור של המקרה.

הדבר תלוי בכמה שיטות של חיסונים, באיכותם, רמת סיכון מול רמת תועלת, מי הנותן את החיסון. וכן באיזו מדינה, כי נצרך זהירות שאין שיקולים נוספים מלבד טובת המחוסן בחיסון, שיקולים הגורמים לתערובת זרה.

ככלל, "יחיד שאינו בקבוצת סיכון" אינו מחויב לקחת זאת. אולם יש מבט מצד טובת הכלל, ולזה נצרך הוראת עיני העדה בכל מקום ומקרה לגופו.

מגפה בהגדרה ההלכתית

לכבוד הרב שליט"א.

בדרשה בנושא של מגפה הרב הזכיר את הפוסקים המגדירים מגפה.

כידוע, הרב חיים קנייבסקי שליט"א אינו מגדיר את הנגיף הנוכחי כמגפה בהלכה. האם הרב יכול להסביר את כוונתו ביחס למגפה?

תשובה:

שורש ג-פ, כולל, יגף, מגף, ועוד. ובאופן זה אין גדרו דין מגפה של כח של שורש ג-פ, שהוא שורש המגפה. מלבד כך כבר כתבנו שיש צד שכיון שזהו בכל העולם יחדיו, נחשב מגפה, כי אין דנים כל עיר וכל מדינה, אלא דנים כל העולם יחדיו.

עליה לארץ ישראל בעקבותא דמשיחא

א. לכאורה פשוט הדבר שראוי לכל יהודי להיות בארץ ישראל כדי לקבל פני משיח (ואפי' אם א' לא יזכה בפועל ח"ו לקבל פני משיח מ"מ עדיף ליהודי להיות בא"י מחמת הסכנה של מלחמת גוג ומגוג שהוא הרבה סכנה יותר לבני חו"ל), וא"כ מה הסיבה של שתיקת הגדולים וחכמי הדורות על ענין זה שהוא כ"כ צורך ליהודי? האם משום שאין גוזרים גזירה על הציבור שאינם יכולים לעמוד בו?

ב. וביותר קשה דהא אנו מתקרבים יותר ויותר אל סוף העקבתא דמשיחא ופשוט שאנו קרובים ממש אל הגאולה וא"כ למה למה מצינו גדולים או חכמי הדור שמכריזים להציבור בחו"ל לעלות לא"י, והלא אנו בני חו"ל נמצאים בסכנה רוחנית וגם סכנה גשמית, כמבואר בהרבה מדרשי חז"ל על תקופת סוף עקבתא דמשיחא, וא"כ מה הסיבה לכל השתיקה? האם משום שאנו ממתנים לאיזה סימנים מובהקים לעקור מקומנו מכאן ולעלות לא"י?

ג. כשעולם מחו"ל לא"י, לאיזה מקום בא"י יש להשתדל להיות שמה כדי לקבל פני משיח?

תשובה:

א. ר' חיים קנייבסקי שליט"א מורה קבוע לעלות לארץ ואינו שותק...

יש רבנים שסבורים אחרת מעמו, וישנם שסבורים כמותו, אולם שותקים בעוד הרבה דברים שהם יסודי הדת הקודמים לענין זה.

ב. רוב רבני הדור מנסים לילך עם מדרגת הדור ולהציל מה שניתן להבנתם, ולכך שותקים בהרבה ענינים חשובים ביותר.

ג. ירושלים, ואם אי אפשר - צפת.

המדינה בעקבתא דמשיחא

הרב אמר בתשובה שהחזון איש אמר שהמדינה לא יכולה להתקיים יותר משישים או שבעים שנה. השאלה הרי
אנו רואים שהמדינה ממשיכה להתקיים, ואף אומרים שיש כבר חיסון וכו'?

תשובה:

היא בתהליך של התפוררות פנימית עמוקה, רוחנית ומעשית.